

FEDERATIA ROMANA DE TURISM-ALPINISM
COMISIA CENTRALA DE SPEOLOGIE SPORTIVA

BULETIN SPEOLOGIC

FEDERATIA ROMANA DE TURISM-ALPINISM

COMISIA CENTRALA DE SPEOLOGIE SPORTIVA

BULETIN' SPEOLOGIC

INFORMATIV nr.9

FASCICULA nr.1

BUCURESTI 1985

PESTERI DIN BANATUL DE SUD

GEORGE PONTA

Institutul de Geologie si Geofizica-Bucuresti

GHEORGHE ALDICA

C.S. „FOCUL VIU”-Bucuresti

Lucrarea prezintă 23 de peșteri inedite, situate între valea Minișului și valea Camenîța. Peșterile au fost cartate de membrii cercului de speologie "Focul Viu" al B.T.T. București, în perioada 1975-1982.

Zona carstică a Banatului ocupă o suprafață de aproximativ 800 km², fiind cea mai mare întindere calcaroasă de la noi din țară. Aceste calcare aflorează în două zone, cunoscute în geologie sub numele de zona de sedimentare Reșița-Moldova Nouă, care constituie învelișul masivelor cristaline aparținând pînzei Geologice și zona de sedimentare Svinîța-Svinecea care constituie învelișul masivelor cristaline aparținând Autohtonului Danubian.

Peșterile prezentate în această lucrare sunt situate în zona de sedimentare Reșița-Moldova Nouă, mai exact în jumătatea sudică a acesteia.

Perimetru cercetat este mărginit la nord de două văi divergente, valea Minișului și valea Oraviței, este străbătut în zona centrală de valea Nersi, iar limita sudică o constituie aliniamentul localităților Padina Matei-Gîrnic.(peșterile din sud aparțin bazinului Camenîța.)

Din punct de vedere tectonic, zona de sedimentare Reșița-Moldova Nouă este alcătuită dintr-o succesiune de sinclinale și anticlinale.

Structura majoră este sinclinalul Moldovița-Colonovăț, care apare de la Reșița pînă la Moldova Nouă.

La sud de valea Minișului, în estul acestei structuri apar și sinclinalul Gîrnic-Gura Columbului, sinclinalul Pitulat și anticlinalele Beiu Sec și Pleșiva-Comarnic.

În vest este anticlinalul Anina-Doman, sinclinalul Brădet și sinclinalul valea Doman-Anina.

Această tectonică complexă este reflectată geologic printr-o alternanță de roci carbonatice (calcare în benzi decimetrice) cu marne impermeabile.

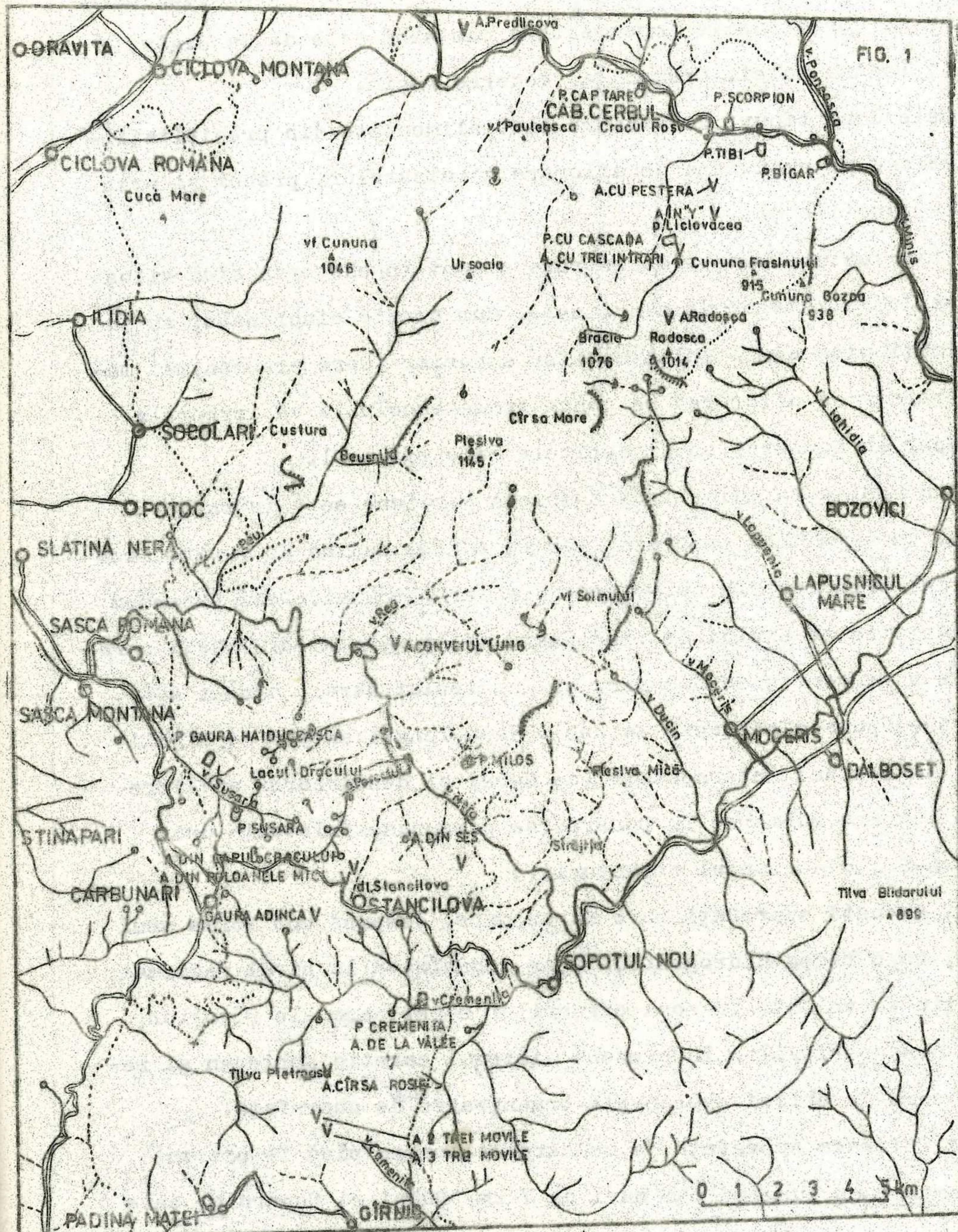
Marnele separă rocile carbonatice în trei complexe acvifere distincte :

- complexul acvifer superior, format din calcare de Plopă (Hauterivian-Barremian-Aptian inf.)
- complexul acvifer mediu, format din calcarale de valea Aninei (Oxfordian superior-Kimmeridgian inferior), calcarale de Brădet (Kimmeridgian superior-Tithonian inferior) și calcarale de Marila (Tithonian superior).
- complexul acvifer inferior, format din calcarale de Gumpina (Callovian mediu).

Acstea trei complexe sunt străbătute de falii majore, ale căror plane permit intercomunicarea acviferelor. Pe astfel de fracturi s-a format rețeaua hidrografică, care în majoritatea cazurilor este dezvoltată perpendicular pe direcția structurii.

La intersecția axelor de sinclinale cu planele de fracturi apar descărările importante ale acviferelor : peștera de la Capta-

FIG. 1

re, izvoarele Minișului, peștera cu cascadă de pe Cremenita, izbul de la Runcuri, peștera din valea Sușara.

Descărcări majore ale acviferelor există și la contactul calcarelor cu formațiunile impermeabile cum sunt cele de la Bigăr, Gîrnic, Padina Matei, Cremenita, Moceris, Ducin.

Cele două tipuri de izvoare sunt alimentate din precipitații care cad pe suprafața de aflorare a calcarelor, precum și prin ponoare punctiforme.

Principalele puncte de intrare a apei în subteran sunt situate de-a lungul axelor de sinclinală. Cum aceste sinclinală, au în ax formațiunile complexului acvifer superior (care are cea mai mare suprafață de aflorare) se poate trage concluzia că izvoarele care apar în acestea, au și debitele cele mai mari.

Continuitatea celor trei complexe acvifere este întreruptă de rîul Nera în zona centrală, iar în partea sudică de Dunăre, aceasta fiind principalele colectoare ale perimetrlui. Dacă extindem caracteristicile axului de sinclinal, de la nivelul platoului carstic, de a fi puncte de pierdere și la nivelul Nerei, atunci s-ar putea presupune o pierdere de debit de-a lungul axelor de sinclinal și anticlinal intersectate (de Nera) și descărcarea acvifeler în izvoare submerse în Dunăre. (se presupune existența unui drenaj N-S, de-a lungul structurii.)

Pe această suprafață mare de calcare, dispusă sub forma unui platou, cu o rețea hidrografică bine organizată la nivel regional, dar puțin dezvoltată în zona cursurilor superioare ale râurilor, nu s-a descoperit pînă în prezent sistemul carstic subteran al rețelei, care de obicei suplineste organizarea de suprafață.

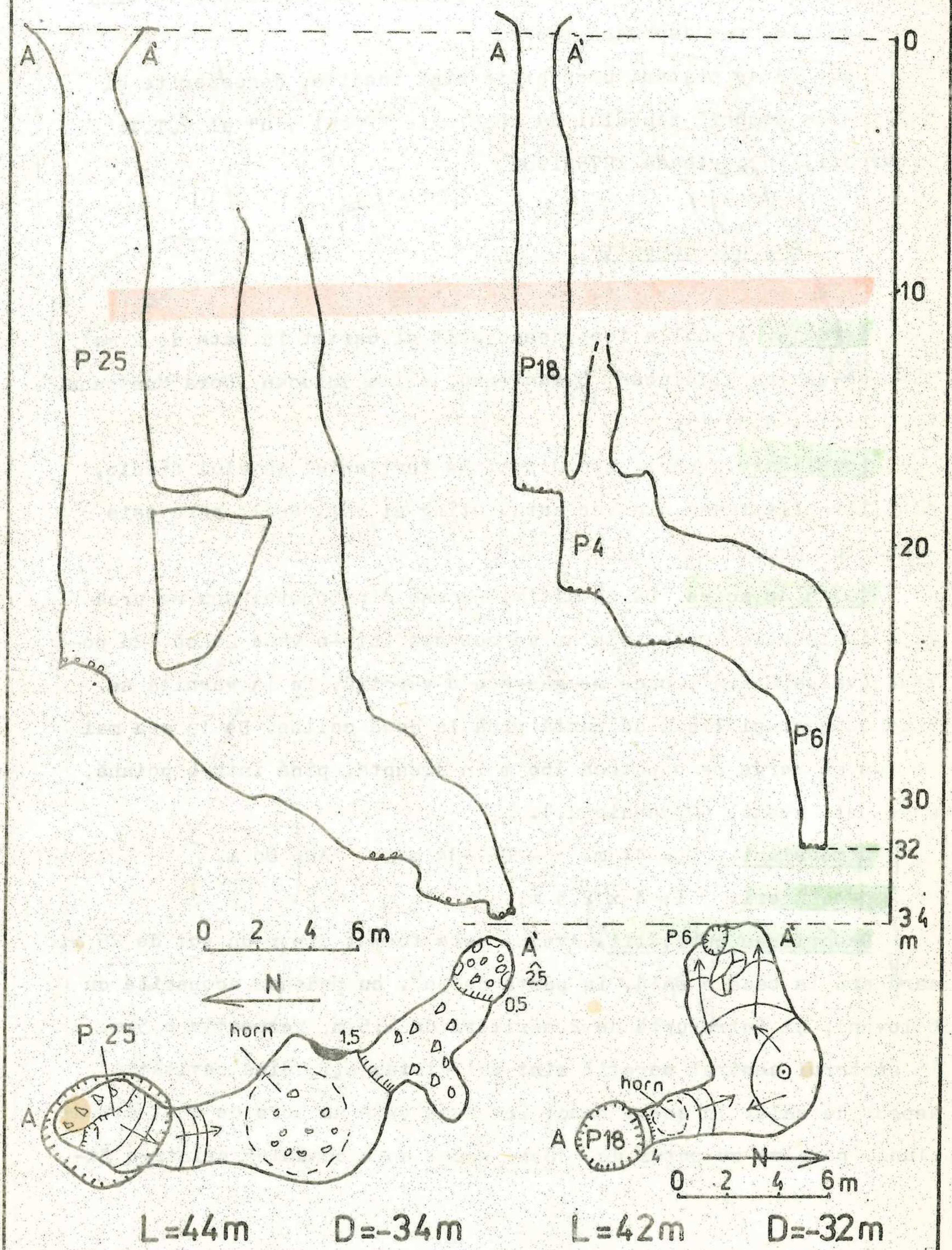
Pe întreaga suprafață de calcare se cunosc pînă în prezent două peșteri cu lungimi mai mari de 7 km, Buhui și Comarnic, care

TREI MOVILE

FIG. 2

AVENUL NR.2

AVENUL NR.3

sînt situate în afara perimetrlui. În perimetru semnalăm existența unei peșteri de aproape 1 km (peștera de la Captare), în timp ce celelalte, rar depășesc 100 m.

Cele 23 de peșteri prezentate sînt inedite, descoperite și cartate de membrii clubului de speologie "Focul Viu" al B.T.T. București, în perioada 1975-1982.

Bazinul Camenita

222o/4 Avenul nr.2 de la Trei Movile

Fig.2

Istoric. Avenul a fost descoperit și cartat în data de 2 mai 1980 de echipa T.Tulucan, D.Munteanu, Alina Tulucan, Cora Munteanu, C.Panaiotu, N.Suciù.

Localizare. Avenul este situat pe teritoriul satului Gîrnic, sub Tîlva Pietroasă, în versantul stîng al văii Seci, care este affluentul Camenitei.

Calea de acces. De la ultimile case din Sopotul Nou se urcă la obîrșia văii Roșia. Din șa se coboară într-o vale Seacă, cu păieni (valea Seacă), unde se găsește o varniță. De la varniță se urcă pe aceeași linie de pantă pînă la două colibe. De la cea mai de sus, se merge pe o potecă 150 m în dreapta, pînă într-o poiană, unde este avenul (C.Panaiotu.).

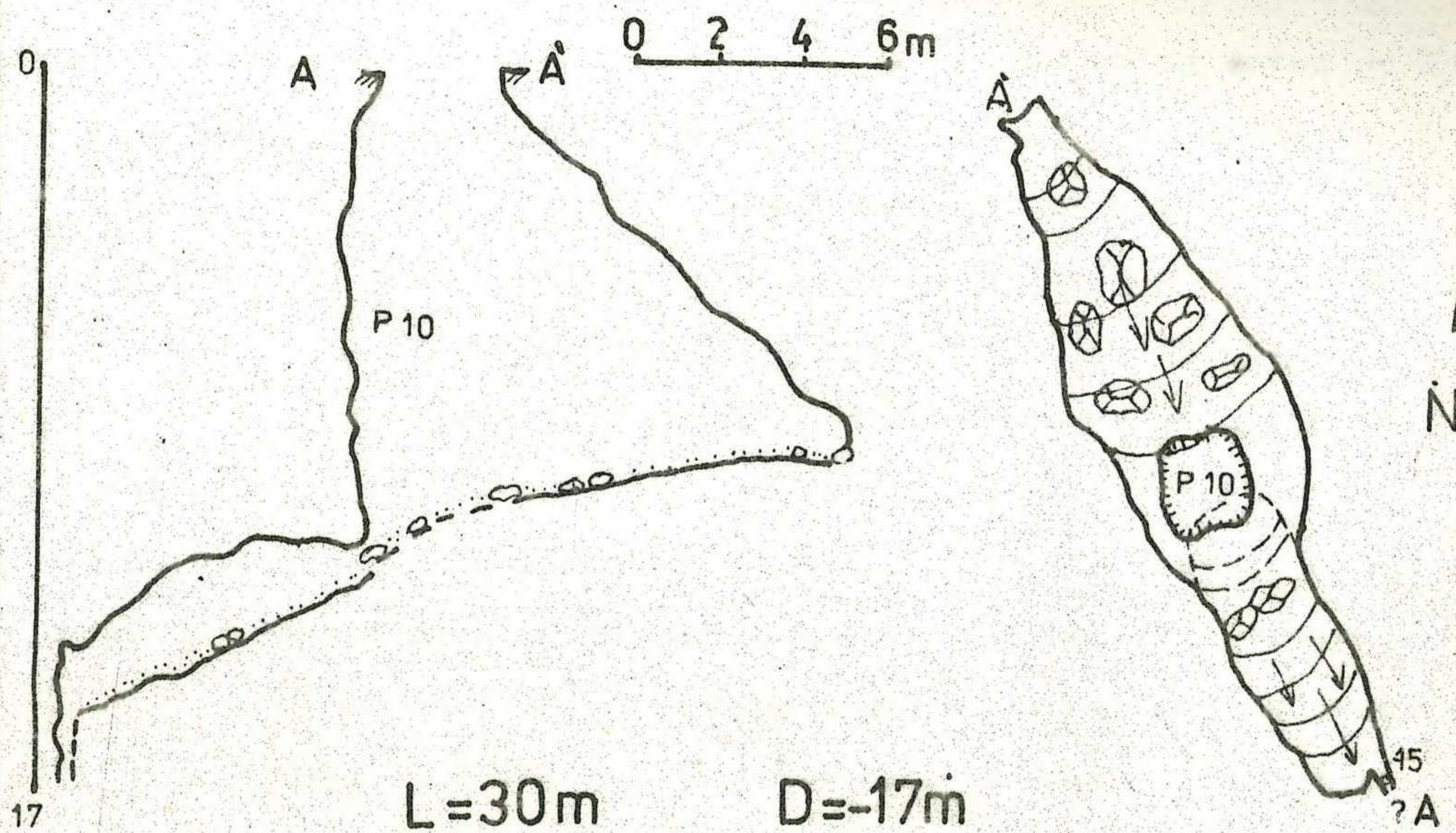
Dimensiuni. L= 44 m. D= -34 m. AR= 80 m.

Deschideri. 1; 4 x 2,5 m.

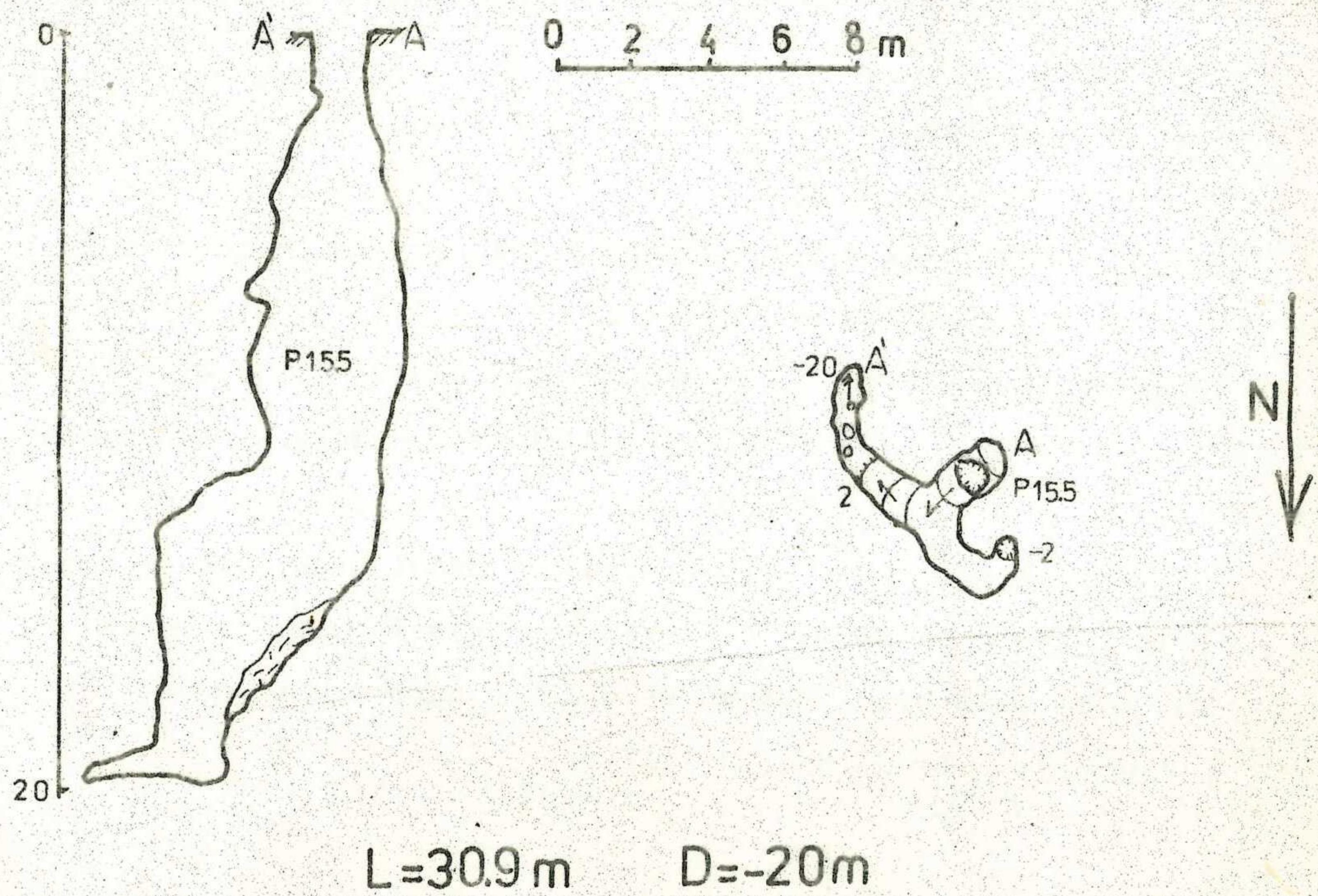
Descrierea cavității. Avenul este format dintr-un puț de 25 m, care are la bază o sală, în pantă de 30° , cu podeaua acoperită cu bolovani, și întreruptă de 2 săritori de 1,5 m, respectiv 0,5 m. În sectorul central peretii sînt mai distanțați, dînd cavității aspect de sală. În acest punct în tavan este un horn de mari dimensiuni, paralel cu puțul de acces. Acest horn comunică printr-o fi-

GAURA ADÍNCĂ

FIG. 3

AVENUL DIN SES

sură cu puțul principal.

Cavitatea este puțin concreționată. Menționăm existența unei scurgeri parietale în zona hornului.

2220/5 Avenul nr.3 de la Trei Movile

Fig.2

Istoric. Vezi avenul nr.2 de la Trei Movile.

Localizare. Vezi avenul nr.2 de la Trei Movile.

Calea de acces. Vezi avenul nr.2 de la Trei Movile. Din dreptul avenului nr.2 de la Trei Movile, perpendicular pe poteca pe care s-a venit, se desprinde o potecă mai mică, descendentă. La 60 m, pe partea stângă apare deschiderea cavității.

Dimensiuni. L=42 m D=-32 m AA= 450 m AR= 70 m.

Deschideri. 1; 2 x 2 m.

Descrierea cavității. Avenul este format dintr-o succesiune de trei puțuri. (P 18, P 4 și P 6). Primele două sunt grupate, iar ultimul se află în extremitatea unei săli, cu podeaua în pantă. Sala este dezvoltată la intersecția a două sisteme de fracturi. Este puțin decorată. În zona centrală a sălii, pe o ridicătură apare un stalagmit.

Bazinul Cremenită.

2226/5 Gaura Adincă

Fig. 3

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată în data de 29 aprilie 1980 de G.Ponta și S.Hanumolo.

Localizare. Peștera este situată în versantul stîng al văii Cremenită, care este affluent al văii Mari, valea Nera. Este situată pe teritoriul satului Stancilova, ce aparține de comuna Sopotul Nou.

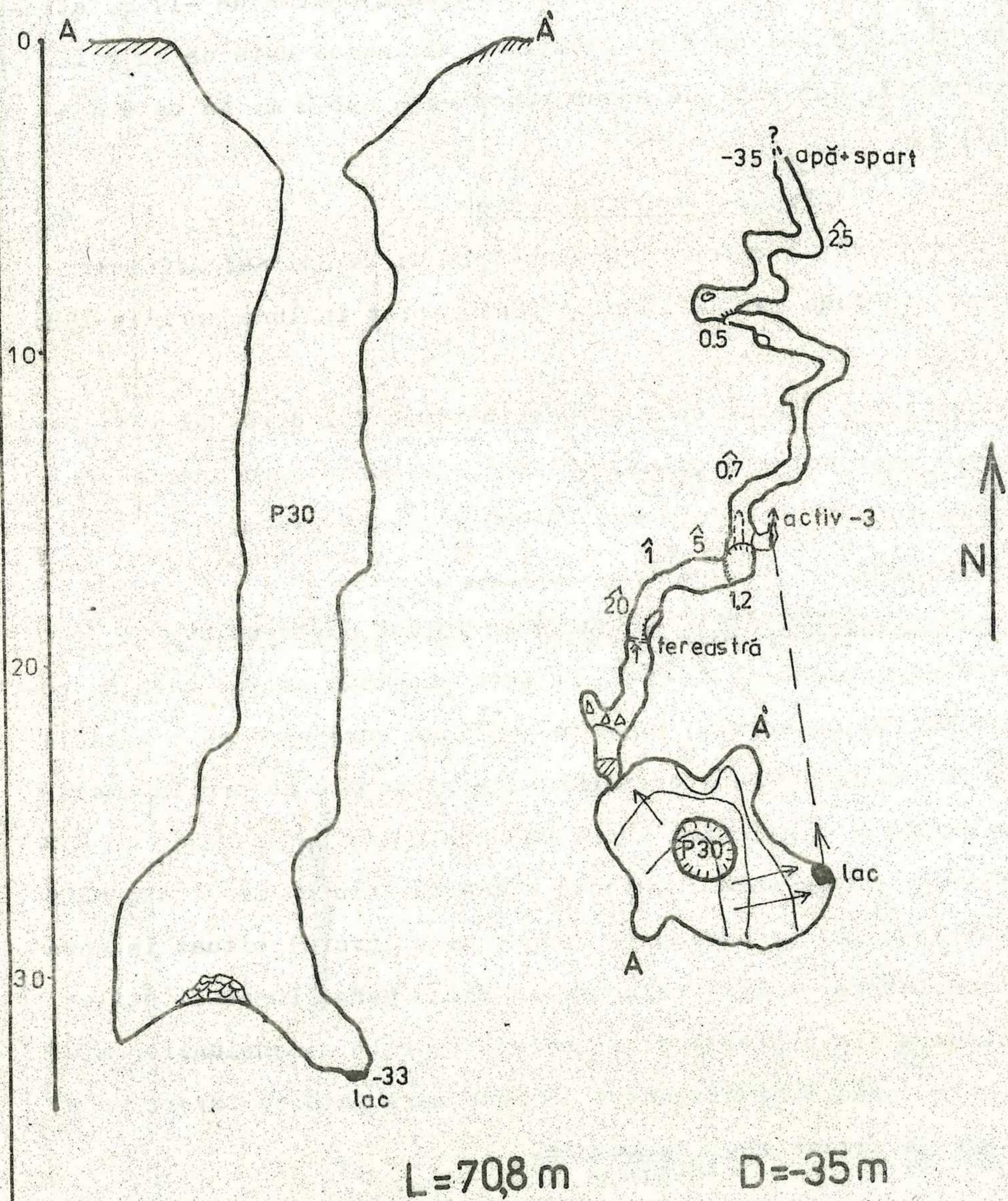
Calea de acces. De la cooperativa din satul Stancilova se coboară aprox. 100 m diferență de nivel spre casele situate între gospodăriile și valea Cremenită. Avenul se află în curtea unei case.

Dimensiuni. L= 30 m D=- 17 m.

FIG. 4

AVENUL DIN CÎRŞA ROŞIE

0 2 10m

Deschideri. 1; 2 x 2 m.

Descrierea cavității. Este o cavitate tip aven. Verticala de la intrare are 10 m, ceea ce corespunde cu înălțimea maximă a sălii în care se pătrunde. Sala este formată pe o fractură cu direcția NW-SE. Distanța maximă între pereti este de 4-5 m în zona putului de acces. Podeaua sălii, acoperită în cea mai mare parte de bolovani, este în pantă, coborînd pînă la cota maximă de -17 m, atinsă într-un puț final de 2 m. Înălțimea tavanului este de 10 m în zona intrării, dar aval de acest punct este sub 2 m. Nu este concreționată.

2226/6 Avenul din Cîrșa Roșie

Fig. 4

Istoric. Avenul a fost descoperit de Maria Szitaș, A. Solomon și G. Ponta în luna martie 1980. A fost cartat în luna aprilie 1980 de T. Tulucan și G. Ponta.

Localizare. Avenul este situat în versantul drept al văii Cremenița, în mijlocul platoului calcaros, în apropierea unor case.

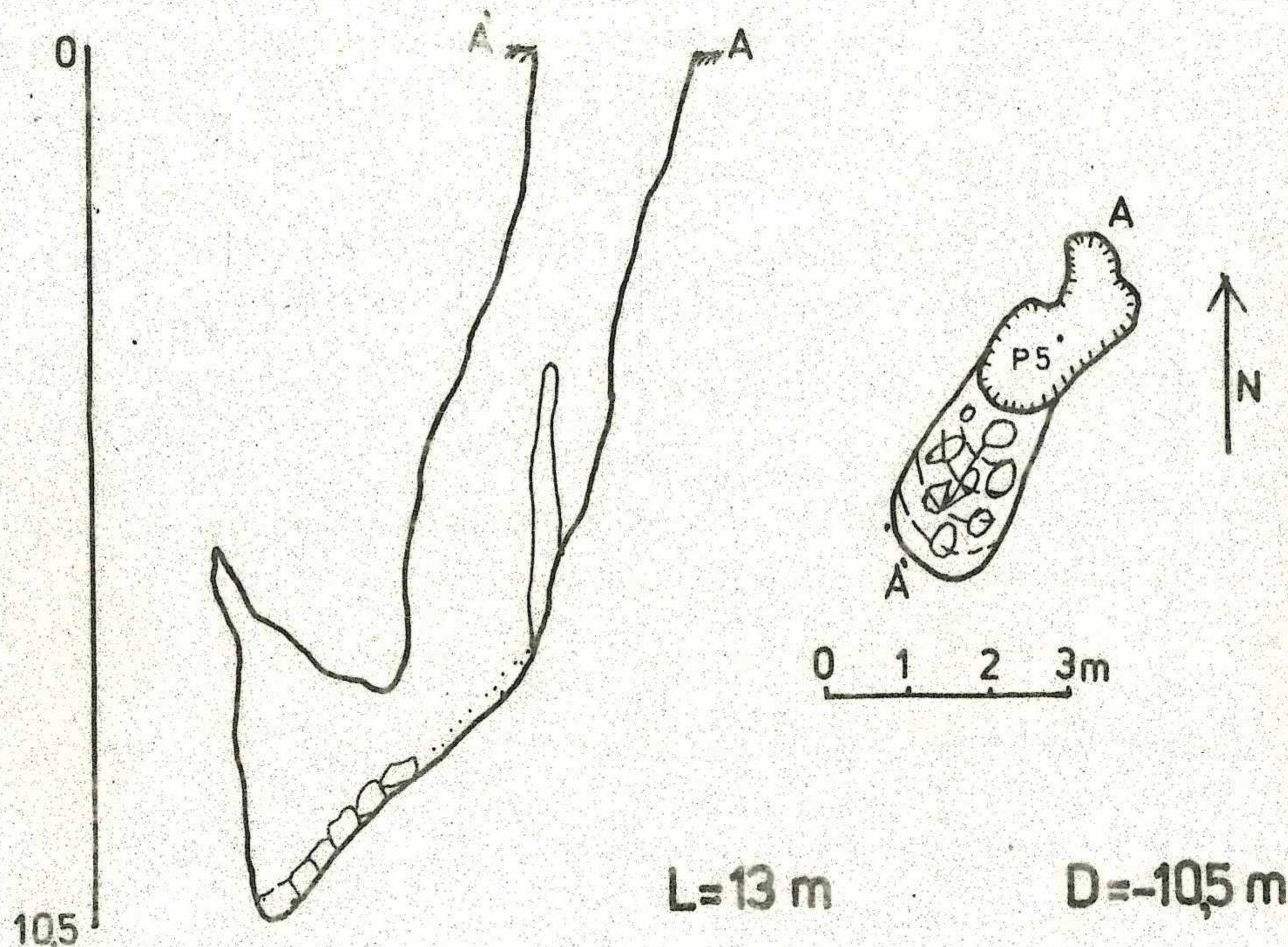
Dimensiuni. L= 70,8 m D=-35 m AR= 200 m.

Deschideri. 1; 3 x 1 m.

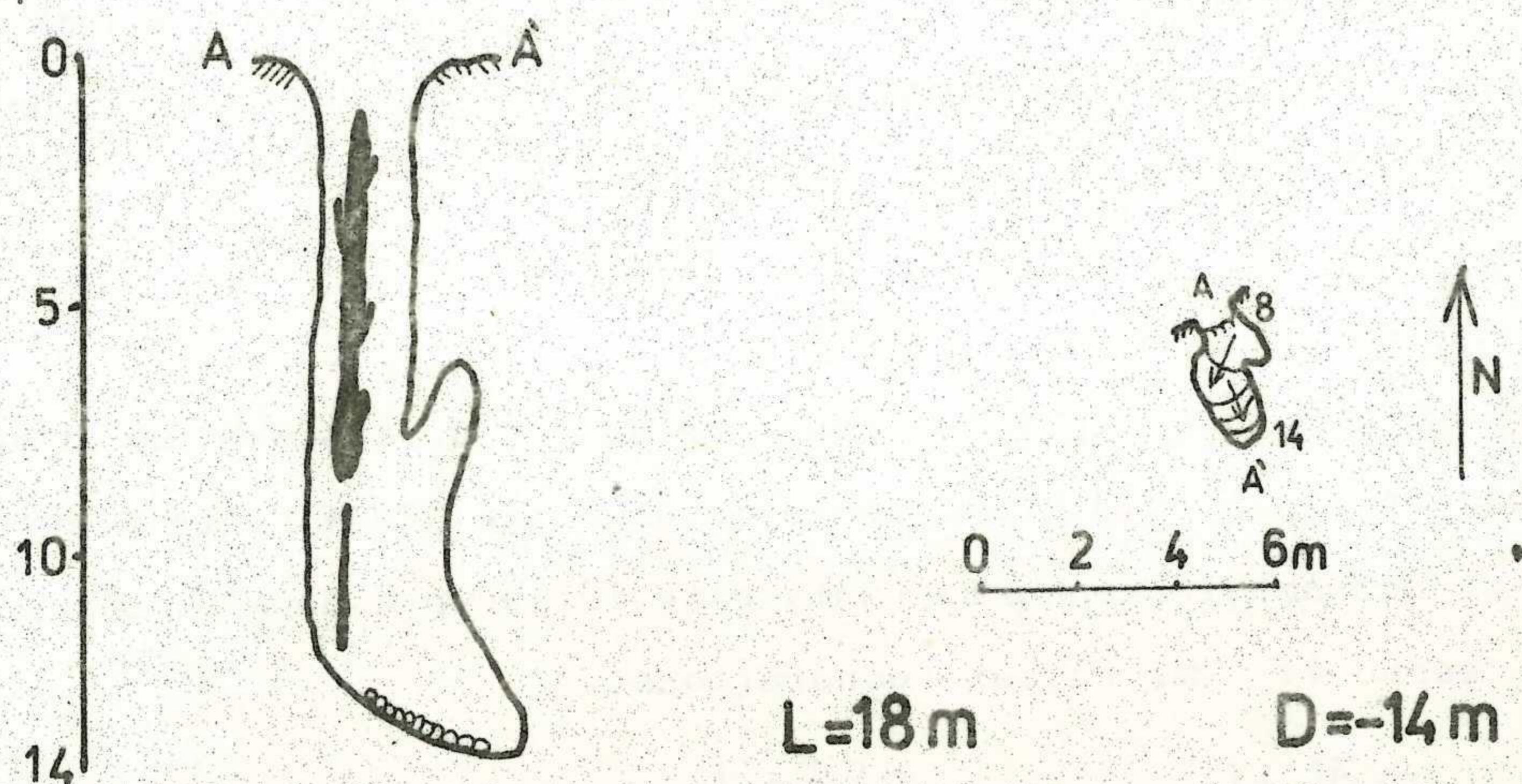
Descrierea cavității. Avenul este format dintr-un puț de 30 m, cu un diametru constant de 3 m. La baza acestuia este o sală cu podeaua acoperită de argilă, care se continuă spre nord cu o galerie îngustă și joasă. Podeaua acesteia este acoperită cu argilă umedă. În zona centrală a galeriei apare un curs activ cu un debit de 0,2 l/s. Presupunem legătura în amonte a acestui rîu cu lacul din sala de la intrare, iar în aval este drenat spre izvorul situat în apropierea confluentei valea Creminița cu valea Mare. Posibilitățile de continuare ale peșterii sunt reduse datorită dimensiunilor mici ale galeriei precum și distanței aeriene mari față de izvor, pe o denivelare de cîțiva zeci de metrii.

FIG. 5

AVENUL DIN DRUMUL BİRTULUI

AVENUL DIN POLOANELE MICI

2226/8 Avenul din Drumul Birtului

Fig. 5

Istoric. A fost descoperit și cartat de o echipă condusă de N. Suciu.

Localizare. Avenul este situat în versantul stîng al văii Cremenița, pe teritoriul satului Stancilova, comuna Sopotul Nou.

Calea de acces. De la cooperativa din satul Stancilova se coboară spre Stancilova de Jos, circa 500 m. Avenul se găsește pe o culme laterală a potecii principale, la baza unui pom.

Dimensiuni. L= 13 m D= 10,5 m.

Deschideri. 1; 3 x 1,5 m.

Descrierea cavității. Cavitatea este formată dintr-un puț de 5 m, care se continuă cu o galerie în pantă, cu podeaua acoperită cu blocuri de calcar. La cota -10,5 m se termină în fund de sac. Deasupra acestui punct este un horn.

2226/14 Avenul de la Vălee

Fig.6

Istoric. Avenul a fost descoperit de echipa D. Munteanu, S. Hanumolo, M. Dușa, N. Suciu, Nicoleta Albotă, în data de 4 mai 1980.

Localizare. Avenul este situat în versantul drept al văii Cremenița, pe teritoriul comunei Sopotul Nou.

Calea de acces. Din dreptul caselor din Sopotul Nou, aflate la intrarea în cheile Creminiței, se merge pe o potecă ce urcă pe versantul drept pînă la casele de la "Vălee". Avenul este situat chiar lîngă case.

Dimensiuni. L= 28 m D= 24 m.

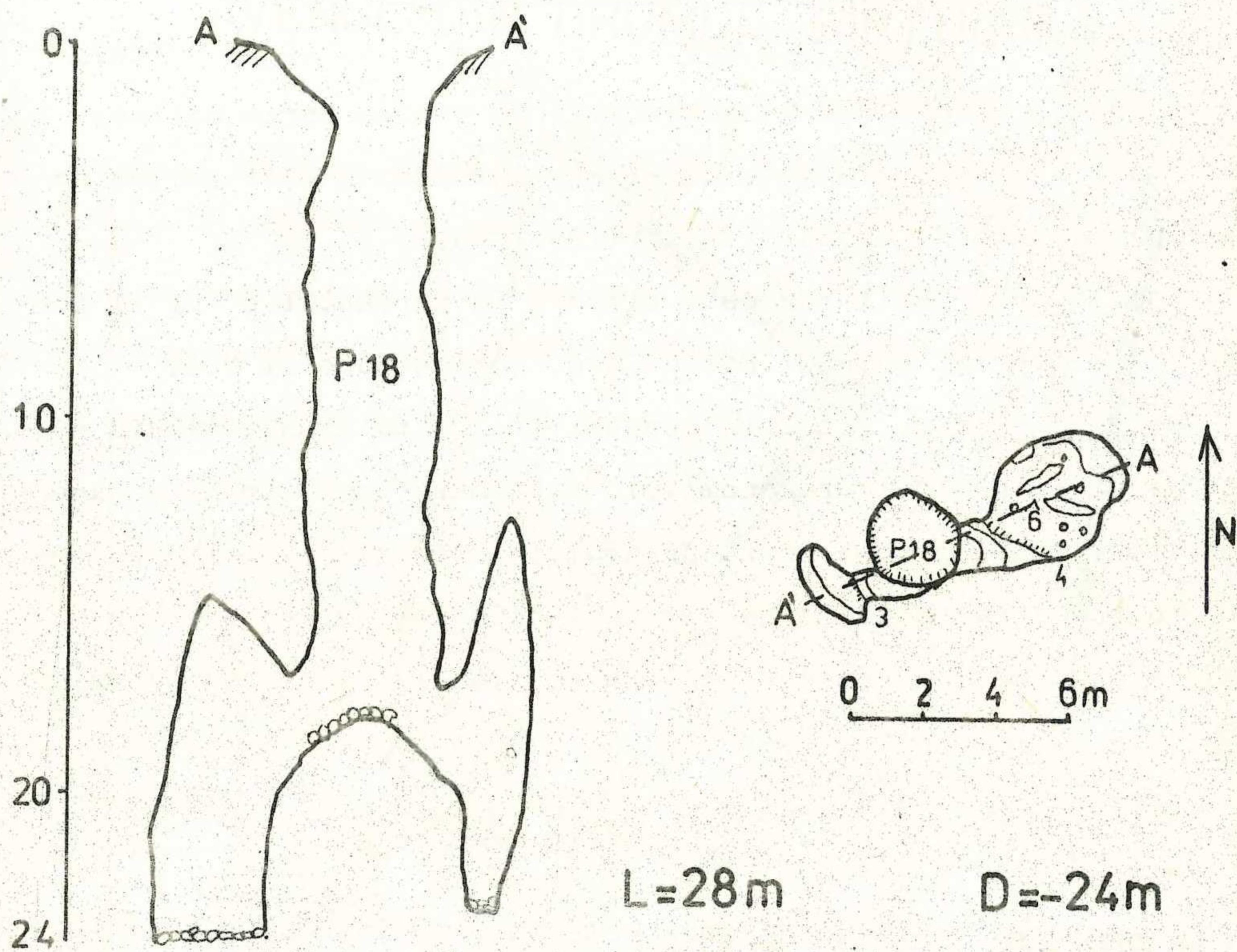
Deschideri. 1; 3 x 2,5 m

Descrierea cavității. Avenul are un puț de intrare de 18 m.

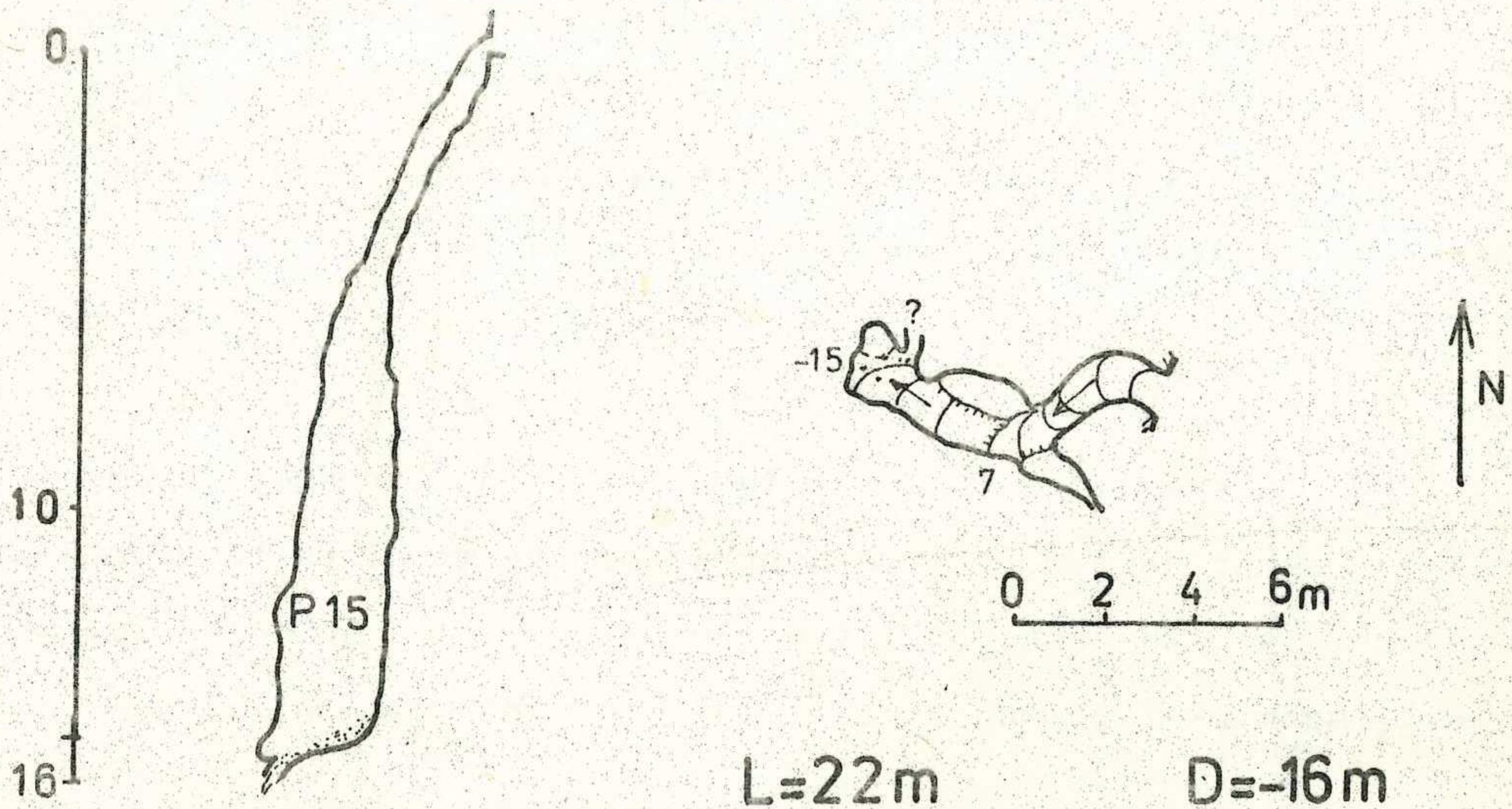
La baza acestuia există o galerie pe direcția NE-SW, care coboară în pantă în ambele sensuri. Panta este întreruptă de săritori de 4 m, respectiv 3 m. Nu este concretionat.

FIG. 6

AVENUL DE LA VÂLEE

AVENUL DIN CAPUL CRACULUI

Versantul stîng al cheilor Nerei2227/23 Avenul din Ses

Fig.3

Istoric. Avenul a fost descoperit de echipa Maria Szitas, A.Solomon și G.Ponta în data de 22 martie 1980. A fost cartat de o echipă condusă de G.Ponta în aprilie 1980.

Localizare. Cavitatea este situată în versantul stîng al Nerei, pe teritoriul satului Stancilova, comuna Sopotul Nou.

Calea de acces. Din fața cooperativei satului Stancilova se merge pînă la punctul trigonometric care marchează vîrful cu aceeași nume. De aici se urmează un drum cu direcția aproximativ estică, circa 1 km, pînă la un aliniament de doline, în care este situată deschiderea avenului (în dolina avenului sînt două morminte vechi).

Dimensiuni. L= 30,9 m D=- 20 m

Deschideri. 1; 1 x 1 m

Descrierea cavității. Avenul este format dintr-un puț de 15,5 m, care debusează într-o galerie scurtă, cu direcția NW-SE. Podeaua coboară pe o pantă de argilă pînă la -20 m.

2227/27 Avenul din Capul Cracului

Fig.6

Istoric. Avenul a fost descoperit și cartat de echipa V.Barbu, Stela Guiu, S.Hanumolo, Lucia Stroe și G.Ponta în data de 2 mai 1980.

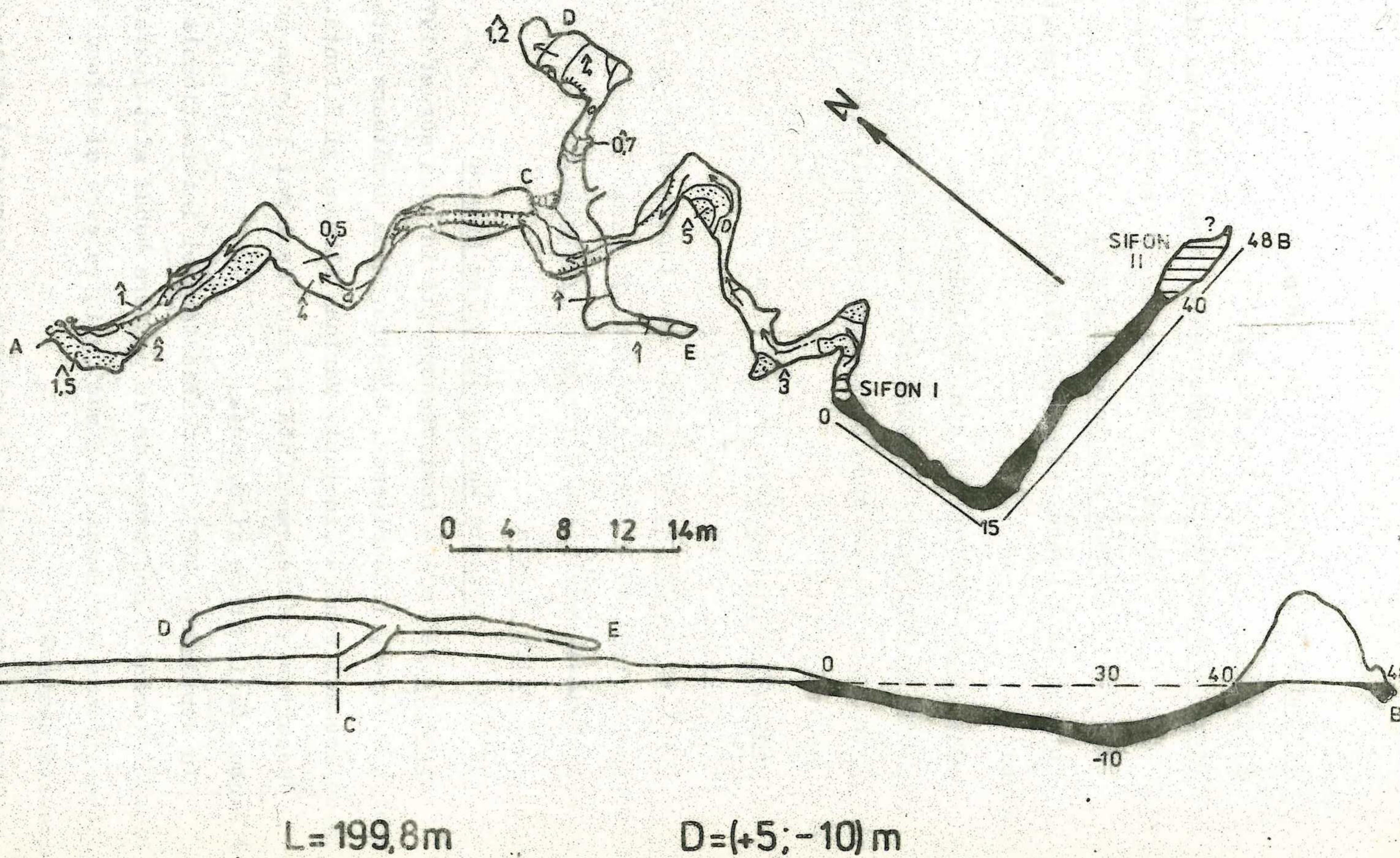
Localizare. Avenul este situat în versantul stîng al Nerei, pe teritoriul satului Stancilova, comuna Sopotul Nou.

Calea de acces. De la cantonul "Fagul Impreunat", situat pe drumul forestier Sopotul Nou-Cărbunari, se merge spre Cărbunari pînă la borna km nr. 31+100 m (Sopotul Nou 12 km, Cărbunari 5 km).

Din acest punct se coboară 100 m spre Nera pe marginea tăieturii de pădure. La data descoperirii, avenul se găsea la 5 m dincolo de lizieră. (acum s-ar putea să se fi tăiat de tot pădurea).

FIG. 7

PEŞTERA DIN VALEA ŞUŞARA

Dimensiuni. L= 22 m D= -16 m.

Deschideri. 1; 1,5 x 1 m.

Descrierea cavității. Avenul este format dintr-un singur puț de 15 m, care se termină în fund de sac. Nu este concretionat.

2227/28 Avenul din Poloanele Mici

.Fig.5

Istoric. Vezi avenul din Capul Cracului. A fost cartat de S. Hanumolo.

Localizare. Vezi avenul din Capul Cracului.

Calea de acces. Vezi avenul din Capul Cracului. Avenul este situat în prima poiană spre Cărbunari (Poloanele Mici), la 10 m de șosea, spre Nera.

Dimensiuni. L= 18 m D= - 14 m.

Deschideri. 1; 0,7 x 0,7 m.

Descrierea cavității. Avenul este format dintr-un puț de 8 m, care se continuă cu o galerie scurtă, în pantă, pînă la cota - 14 m. Podeaua este acoperită cu pietrișuri și argile.

Valea Susara

2228/2 Peștera cu apă din Valea Susara

.Fig.7

Istoric. Peștera a fost descoperită în luna august 1975 de echipa S. Ispas, I. Cudrîtescu, R. Petre. Ziua următoare este cartată de aceiași echipă, inclusiv Mariana Albeanu și G. Ponta.

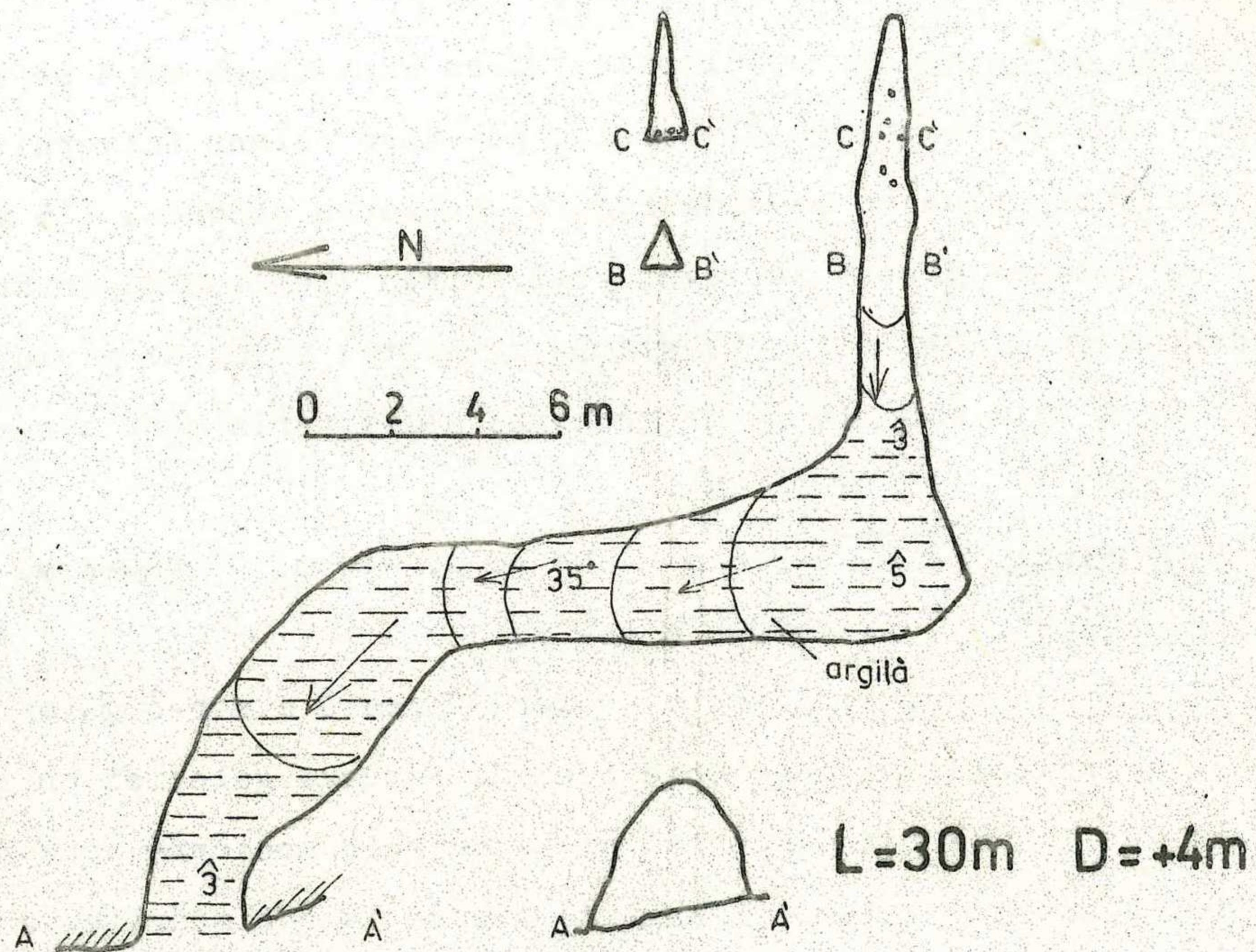
Recartarea este executată în ziua de 1 mai 1980 de echipa V. Barbu, Lucia Stroe și G. Ponta.

In septembrie 1983, cu ocazia taberei internaționale de scufundări Româno-Cehoslovace de la peștera Buhui sînt testate mai multe sifoane din Banatul de sud, printre care și sifonul din această peșteră.

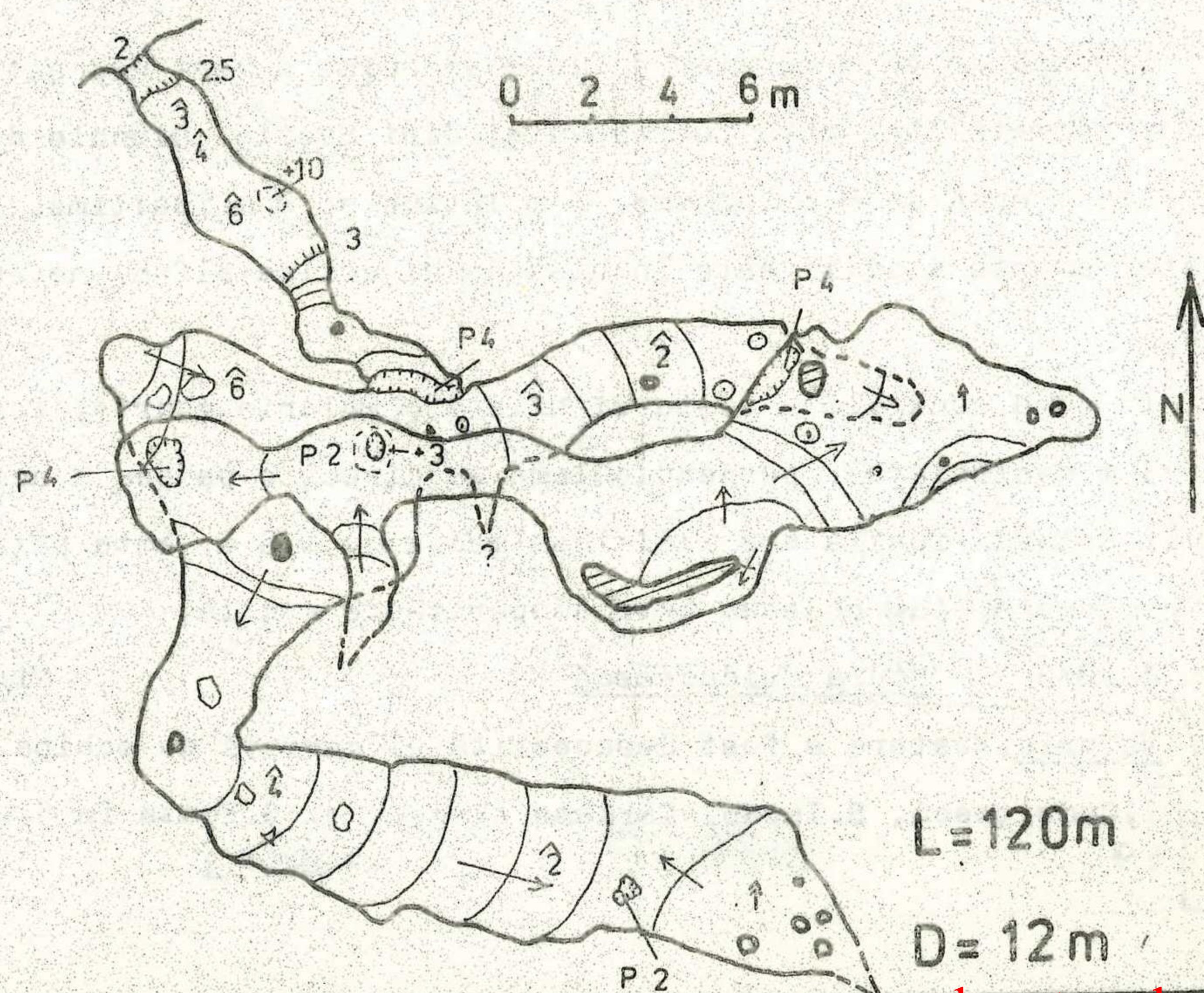
Localizare. Peștera este situată în versantul stîng al văii Susara.

PESTERA GAURA HAIDUCEASCA

FIG. 8

PESTERA ALBA DIN VALEA MINISULUI

Calea de acces. Din localitatea Sasca Montană se urcă pe valea Sușara (afluent pe stînga al Nerei), pe lîngă cabana Universității din Timisoara, pînă la cascada Sușara. Deasupra cascadei (15 m înălțime) se urmează direct talvegul văii, circa 700 m, pînă în dreptul deschiderii peșterii, situată în versantul stîng al rîului. Deschiderea este mascată de un grohotiș scurt, prin care curge un fir de apă.

Dimensiuni. L= 199,8 m D= +5 m, -10 m. AR= 4 m.

Deschideri. 1; 2,65 x 1,7 m.

Descrierea peșterii. Este o peșteră formată dintr-o galerie activă (principală) și o galerie fosilă. Podeaua galeriei principale este sub apă pe tot parcursul ei, singurele sectoare neacoperite fiind plajele de nisip și argilă, depuse la schimbările de direcție ale galeriei. Viteza de curgere a apei este mică și crează impresia unui lac subteran continuu. Acest fapt a permis sedimentarea unui strat gros de argilă (0,5 m) care face greu accesibilă peștera.

Sifonul de 40 m lungime și lo m adîncime a fost depășit de echipa formată din Lenka Lotrekova și Jiri Svetly. Dincolo de sifon este o sală de 8 m lungime, 4 m lățime și 8 m înălțime. Extremitatea amonte a sălii este închisă de al doilea sifon, netestat încă.

In zona centrală a peșterii există o galerie scurtă, fosilă (la +3 m denivelare), perpendiculară ca direcție pe cea a activului. Galeria fosilă are înălțimea medie de 1,5 m, este puțin concreționată, iar podeaua este acoperită de argilă.

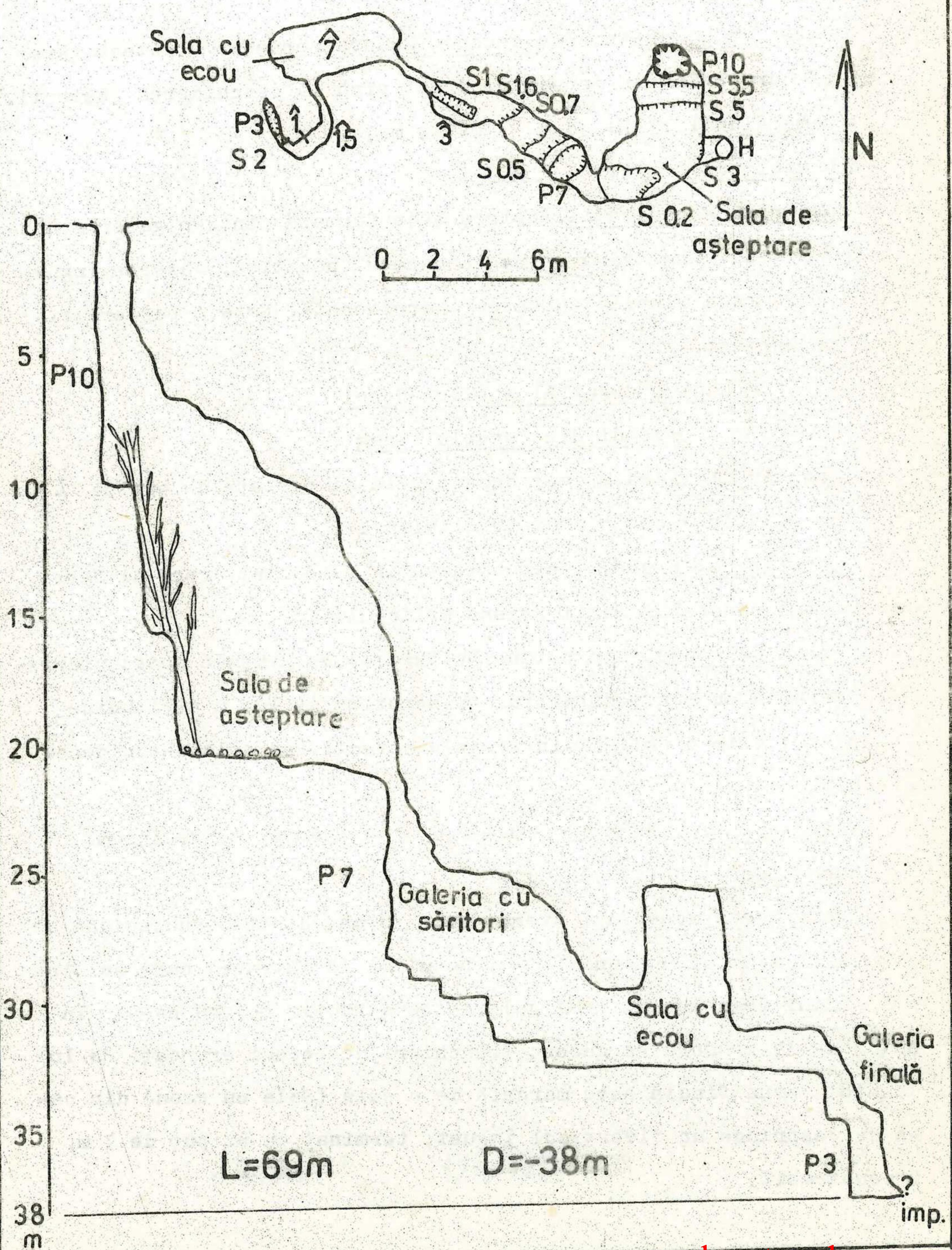
2228/3 Gaura Haiducească

Fig.8

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată de echipa R. Petre, I. Cudrițescu, S. Ispas, Mariana Albeanu și G. Ponta în 5.VIII.1975.

FIG. 9

AVENUL DIN CONVEIUL LUNG

Localizare. Peștera este situată în versantul drept al văii Sușara, la aprox. 200 m altitudine relativă, în dreptul cascadei de pe valea Sușara.

Calea de acces. Aval de cascada Sușara pornește o potecă care urcă în serpentină în versantul drept pînă la deschiderea peșterii.

Dimensiuni. L= 30 m D= +4 m.

Deschideri. 1; 2 x 3 m.

Descrierea cavității. Peștera este formată dintr-o galerie unică, cu podeaua argiloasă în pantă ușoară, pozitivă, care se îngustează în partea finală. Nu este concretionată. Este o peșteră tipică de versant.

Versantul drept al cheilor Nerei

223o/38 Avenul din Conveiul Lung

Fig.9

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată de echipa G. Postolache și G. Ionescu în ziua de 4 iulie 1981.

Localizare. Peștera este situată în versantul drept al Nerei, în dreptul punctului numit Poiana Meliugului.

Calea de acces. Din poiana Meliugului se urmează poteca turistică marcată cu punct albastru. La aproximativ 100 m altitudine relativă, într-o dolină din dreapta potecii, se află deschiderea avenului.

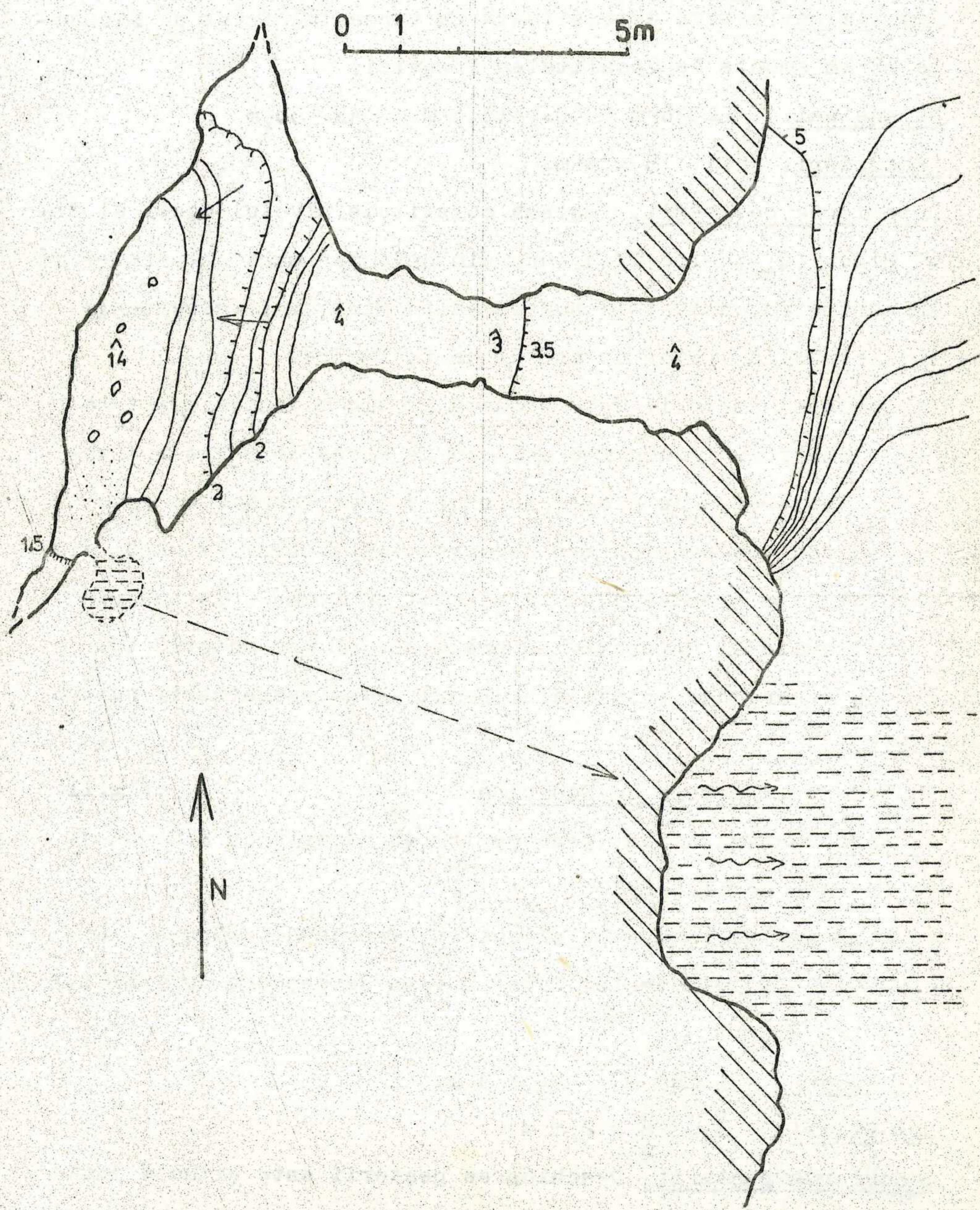
Dimensiuni. L=69 m D=-38 m AA=300 m AR= 100 m.

Deschideri. 1; 1 x 1 m.

Descrierea avenului. Avenul este format dintr-o succesiune de puțuri de mici dimensiuni (P 10, puțul de la intrare) care se dispun liniar de-a lungul unei galerii cu direcția majoră NW-SE. În puțul de la intrare se găsesc trunchiuri de copaci aruncați de locnici. Zona finală este marcată de o sală (Sala cu ecou) din care se desprinde un diverticul îngust, terminat cu un puț de 3 m, impenetrabil.

FIG. 10

PEŞTERA ŞI İZBUCUL DE LA BİGĂR

L = 30m

D = -12,5m

2233/12 Pestera cu apă de la Bigăr

Fig. 10

Istoric. Peștera este cunoscută de mult timp de localnici. A fost cartată în anul 1979 de Gh. Aldica și Marin Constantin.

Localizare. Peștera este situată în versantul drept al Minisului, la 12 km amonte de localitatea Bozovici.

Dimensiuni. L= 30 m D= -12,5 m AR= 30 m

Deschideri. 1; 5 x 4 m.

Descrierea cavității. Peștera constituie nivelul fosil al izbucului Bigăr ($Q_{est.} = 100 \text{ l/s}$), una din cele mai mari descărcări de apă din perimetru, situat la sud de valea Minisului. Resurgența este impenetrabilă, chiar cu costum de scafandru.

Deschiderea peșterii este situată la +10 m denivelare față de izbuc. Este formată dintr-o galerie de acces de 3 x 4 m, lungă de 6 m, întreruptă de o săritoare de 3,5 m. Terminusul este într-o diaclază, perpendiculară pe direcția galeriei. Peretii diaclazei coboară în trepte, pînă la nivelul activului, interceptat în sectorul sudic al galeriei. Se presupune că apa acestui lac comunică cu resurgența principală. Lacul este impenetrabil pentru scafandrii.

2233/20 Pestera cu Scorpion

Fig.11

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată de S. Roată și D. Labes în luna aprilie 1977.

Localizare. Peștera este situată în versantul stîng al văii Minisului (la nivelul șoselei) vis-a-vis de peștera lui Miloi I (km 16+100 de Bozovici).

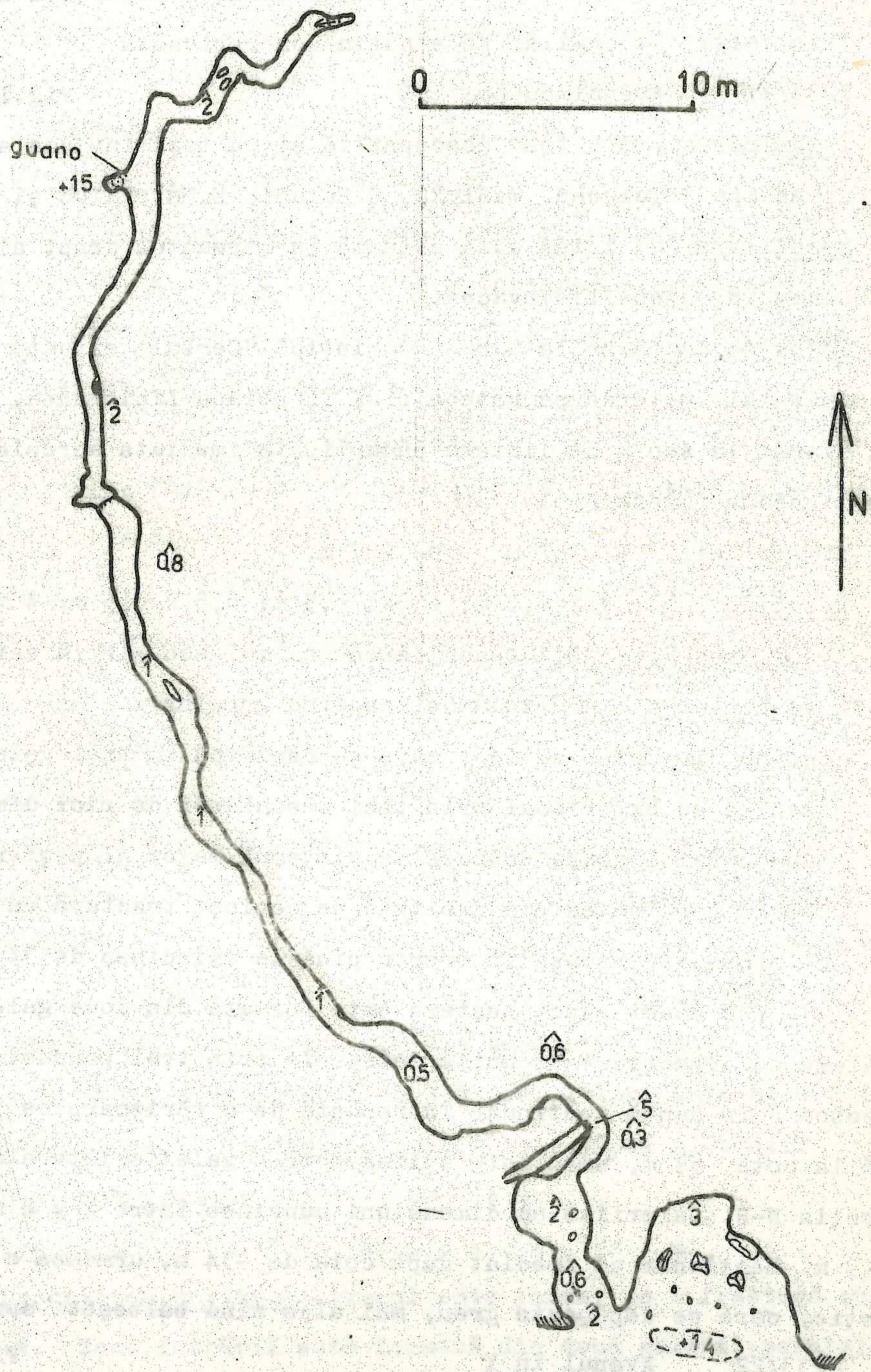
Dimensiuni. L=109 m D= + 3 m.

Deschideri. 1; 8 x 2,5 m

Descrierea peșterii. Deschiderea peșterii este situată într-un abri, pe marginea șoselei Bozovici-Anina, din care se desprinde o galerie unică, de dimensiuni reduse (1 x 1 m) care se termină

FIG. 11

PEŞTERA CU SCORPION

L = 109m

D = +3m

după 100 m, într-o fisură impenetrabilă, colmatată parțial cu depuneri de calcit și argilă. Este puțin concretionată.

2233/21 Avenul cu peșteră

Fig.12 și 13

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată în luna august 1977 de echipa T.Tulucan, M.Sluka, G.Halasi, E.Mateiciuc și G.Ponta.

Localizare. Cavitatea este situată în versantul drept al văii Minișului, în poiana Liciovacea.

Calea de acces. De la cabana turistică "Cerbul" situată pe valea Minișului, se urcă pe potecă pînă în poiana Liciovacea. Avenul este situat la 400 m de liziera pădurii, în imediata apropiere a vechii cabane forestiere.

Dimensiuni. L= 352 m - D= -57 m.

Deschideri. 4; 1 x 0,5 m; 0,8 x 0,5 m; 0,5 x 0,5 m; 4 x 2 m.

Descrierea cavității. Deschiderea cea mai accesibilă este puțul de 20 m. La baza acestuia se desprind 2 galerii :

- una cu direcție vestică, care se ramifică în trei galerii care comunică cu exteriorul prin trei deschideri de mici dimensiuni.

- una nordică, care conduce la sistemul major al peșterii.

Galeria nordică este dezvoltată pe aceeași fractură cu puțul de acces. Podeaua coboară în trepte pînă la adîncimea de 34 m (Fig.13). Din acest punct peștera este formată din două galerii paralele cu direcția W-E, unite între ele prin trei puncte. Podeaua coboară în pantă continuă, intreruptă de o sărîtoare de 5 m., pînă la cota -57 m, care este atinsă într-o galerie laterală, cu direcția N-S. Galeriile au dimensiuni cuprinse între 2 x 2 m și 2 x 3 m. Menționăm că imediat după cota de -34 m, urmează o restricție, care se depășește greu, mai ales cînd băltește apa.

2233/22 Avenul în Y

Fig.14

Istoric. Avenul a fost descoperit și cartat de echipa G.Halasi

și T.Tulucan în august 1977.

Localizare. Vezi avenul cu peșteră. Cavitatea este situată în poiana Liciovacea, în amonte de poronul principal.

Dimensiuni. L= 25,5 m D= -13 m.

Deschideri. 1; 1 x 1 m.

Descrierea cavității. Avenul este format dintr-o galerie unică, cu direcția E-W, a cărei podea coboară în trepte pînă la cota -13 m, unde devine impenetrabilă. Este un poror activ numai în perioadele de precipitații.

2233/28 Peștera cu Cascadă

Fig.15

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată de echipa G.Halasi și M.Sluka.

Localizare. Vezi avenul cu peșteră. Cavitatea este situată în poiana Liciovacea, în dolina poronului principal.

Dimensiuni. L= 33 m D= -10,4 m

Deschideri. 1; 3 x 2 m.

Descrierea cavității. Peștera este formată dintr-o galerie unică cu direcția E-W a cărei podea coboară în trepte pînă la cota -10,5 m.

2233/29 Avenul cu Trei Intrări

Fig. 15 și 16

Istoric. Avenul a fost descoperit și cartat în august 1977 de echipa G.Halasi, T.Tulucan, M.Sluka și E. Mateiciuc.

Localizare. Vezi avenul cu peșteră. Avenul este situat în poiana Liciovacea și constituie poronul principal al zonei.

Dimensiuni. L= 175 m D= -24 m.

Deschideri. 3; 2 x 2 m; 1,5 x 1 m; 2 x 2 m.

Descrierea cavității. Avenul este format pe o fractură cu direcția E-W. Zona intrării este formată din două galerii paralele. În galeria nordică este deschiderea numărul 2, sub forma unui puț.

FIG/12

AVENUL CU PEŞTERĂ

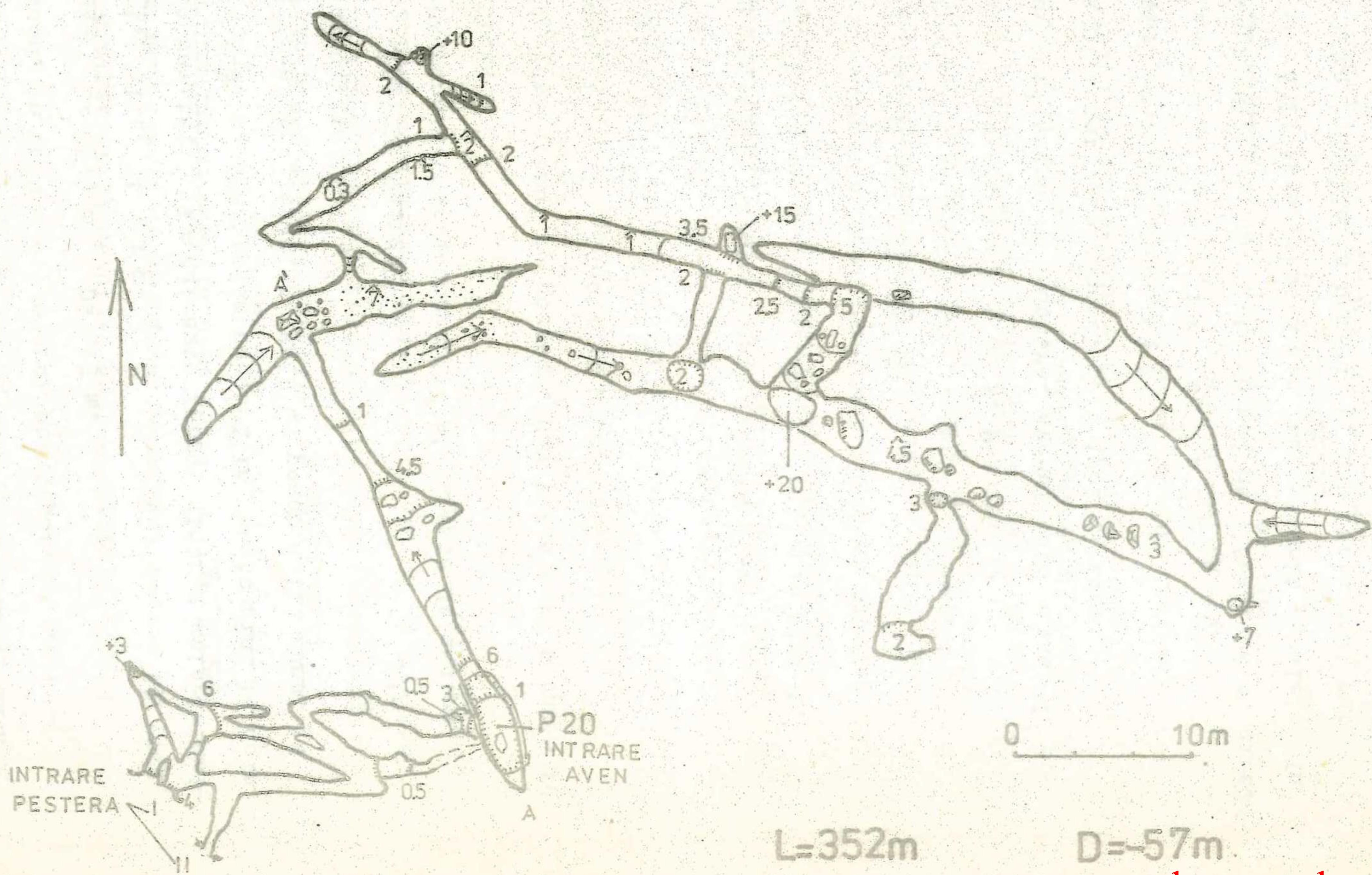
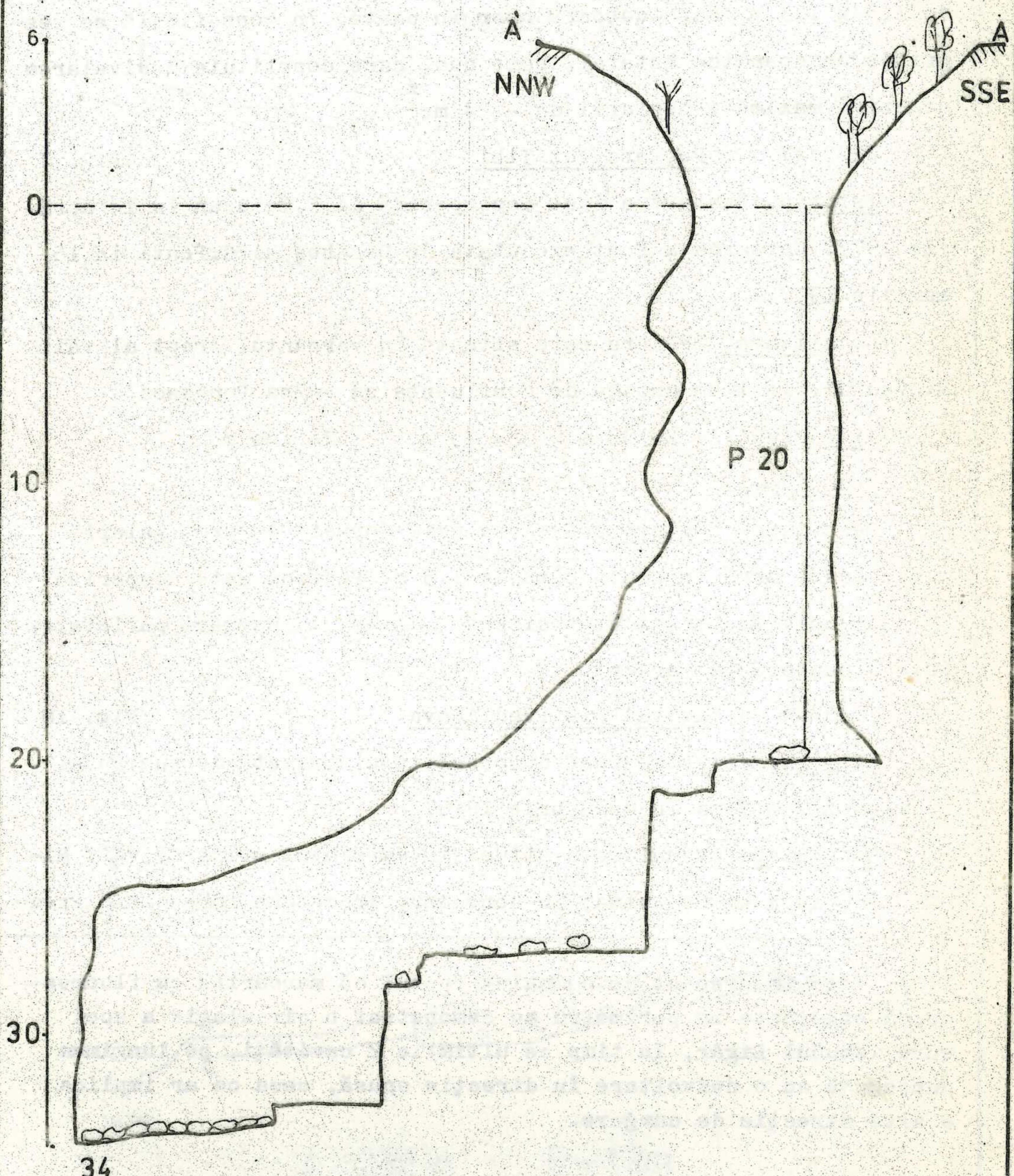

FIG. 13

AVENUL CU PEŞTERĂ

de 20 m, iar în cea sudică sînt deschiderile 1 și 3, care sînt tot sub formă de puțuri.

Cele 2 galerii se unesc într-o sală cu pilieri, din care se desprinde spre vest continuarea peșterii, sub forma unei galerii de $1,5 \times 1,3$ m, care coboară ușor în pantă. În zona finală se desprinde un apendice lateral, spre sud, care constituie denivelarea negativă maximă a peșterii de $- 24$ m.^x

2233/47 Pesteră lui Tibi

Fig. 17

Istoric. Peștera a fost descoperită de T. Tulucan în 14 aprilie 1977. Cartarea a fost executată de D. Labes și G. Ponta în 15 aprilie 1977.

Localizare. Peștera este situată în versantul drept al văii Minisului, la 1 km amonte de confluența cu valea Poneasca.

Dimensiuni. L= 45 m D= +5 m. AR= 100 m

Deschideri. 1; $12 \times 1,5$ m

Descrierea peșterii. Peștera este formată dintr-o galerie unică, care urcă în pantă pînă la + 5 m. Podeaua este acoperită cu bolovani. Pe pereti sînt cîteva curgeri parietale. Este o peșteră de versant.

2233/54 Avenul din Predlicova

Fig. 18

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată de echipa A. Ioța și Liana Toma în decembrie 1978.

Localizare. Avenul este situat în versantul stîng al văii Minisului, la 4 km de Anina, în apropiere de cabana forestieră Pred-

x

Este interesant de semnalat faptul că marcările cu fluorescență efectuate în perimetru au demonstrat o circulație a apei spre izbucul Bigăr, în timp ce ultimile 2 cavități, pe lungimea cunoscută au o dezvoltare în direcție opusă, ceea ce ar implica o altă direcție de curgere.

FIG.14

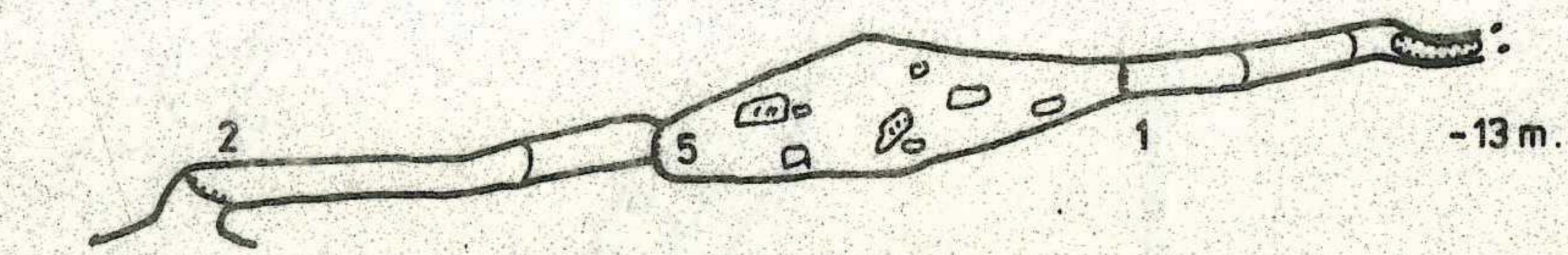
Avenul în „Y”

SCARA: 0 1 3 m.

cart. HALASI G.,
TULUCAN T. 1977.

SECT. LONGITUD.

-13m.

INTR.

L=255m D=-13m

PEŞTERA CU CASCADĂ

$L=33\text{m}$ $D=-10,4\text{m}$

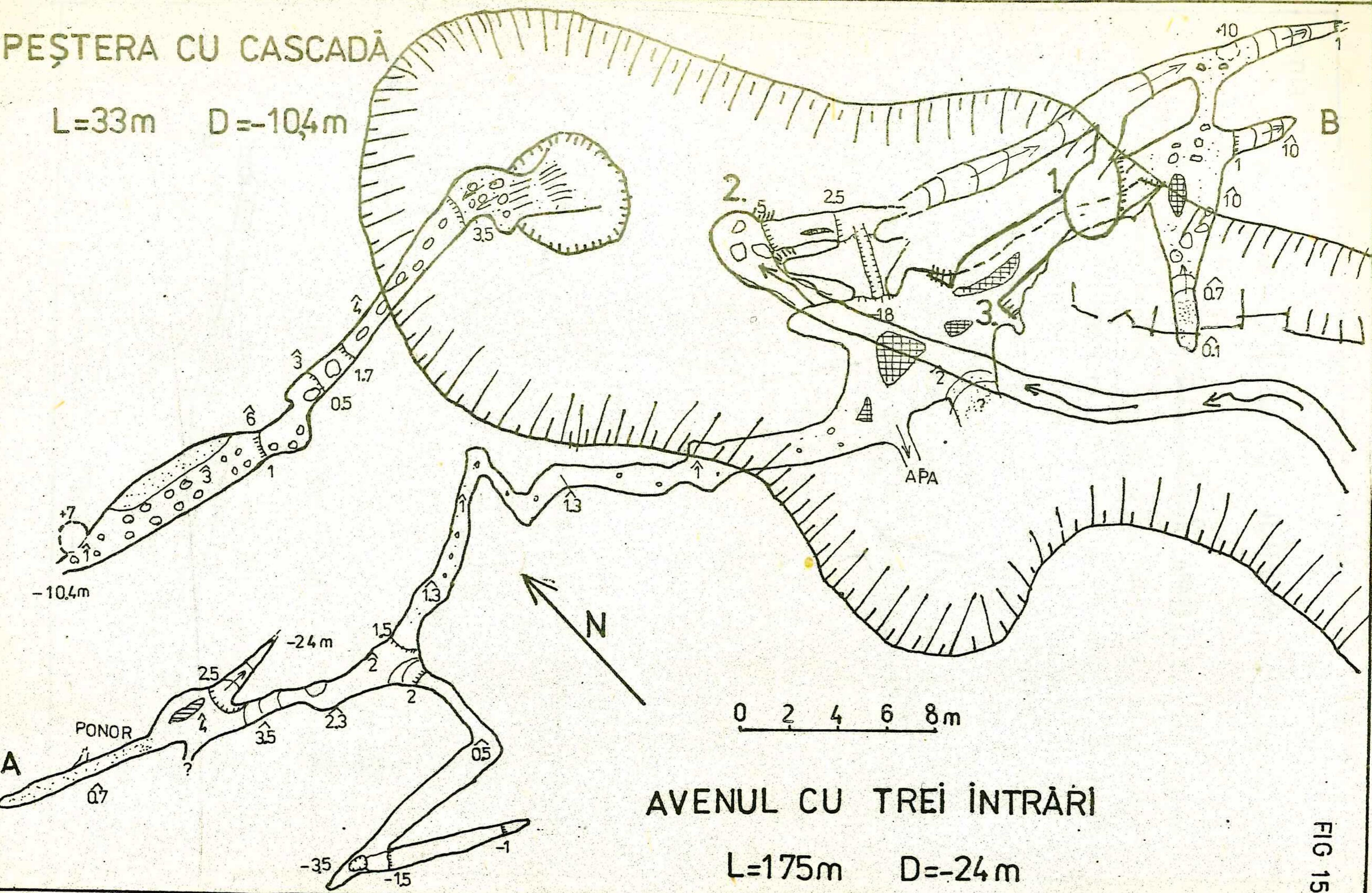

FIG 15

AVENUL CU TREI INTRARI

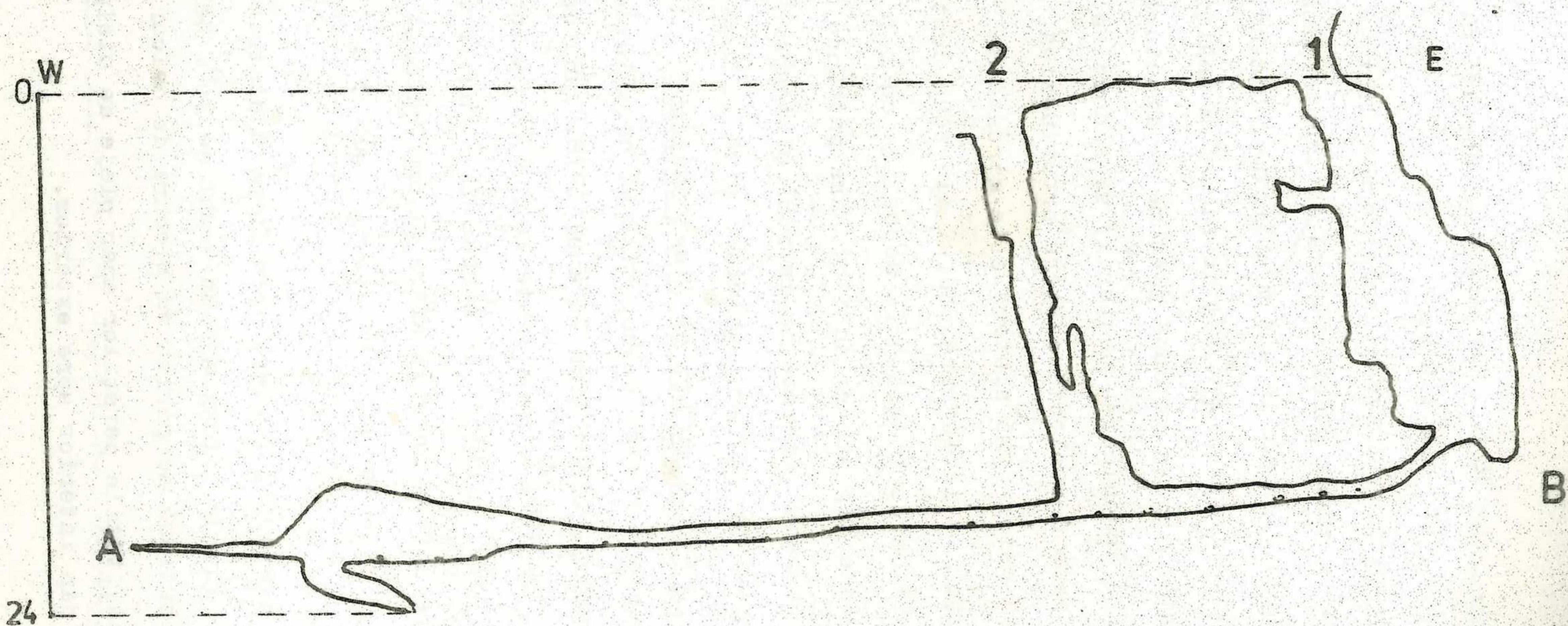

FIG. 16

licova.

Dimensiuni. L= 38 m D= -34 m AR= 175 m.

Deschideri. 1; 0,6 x 3 m.

Descrierea cavității. Avenul este format dintr-o galerie unică, cu direcția E-W, a cărei podea coboară în trepte pînă la un terminus impenetrabil, situat la -34 m adîncime. Dimensiunile galeriei sănt cuprinse între 2-4 m lățime și 3-5 m înălțime.

Galeria este dispusă pe două sisteme de fracturi și una NW-SE (pe care se află deschiderea peșterii) și a doua pe direcția SW-NE, pe care este dezvoltată peștera propriu-zisă.

Intersecția celor două sisteme este marcată de rupturile de pantă. (vezi puțul de la intrare, puțul din zona centrală și puțul de 6 m). Podeaua cavității este acoperită cu bolovani.

Cavitatea este tip ponor. Activul care pătrunde în peșteră se pierde la baza cascadei formate la intrare și reapare în puțul din zona centrală, și urmează firul galeriei pînă la terminus.

2233/57 Pestera cu apă de lîngă Steidorf

Fig.19

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată de echipa Gh. Al-dica, Marilena Buduru, Liana Toma în anul 1978, luna decembrie.

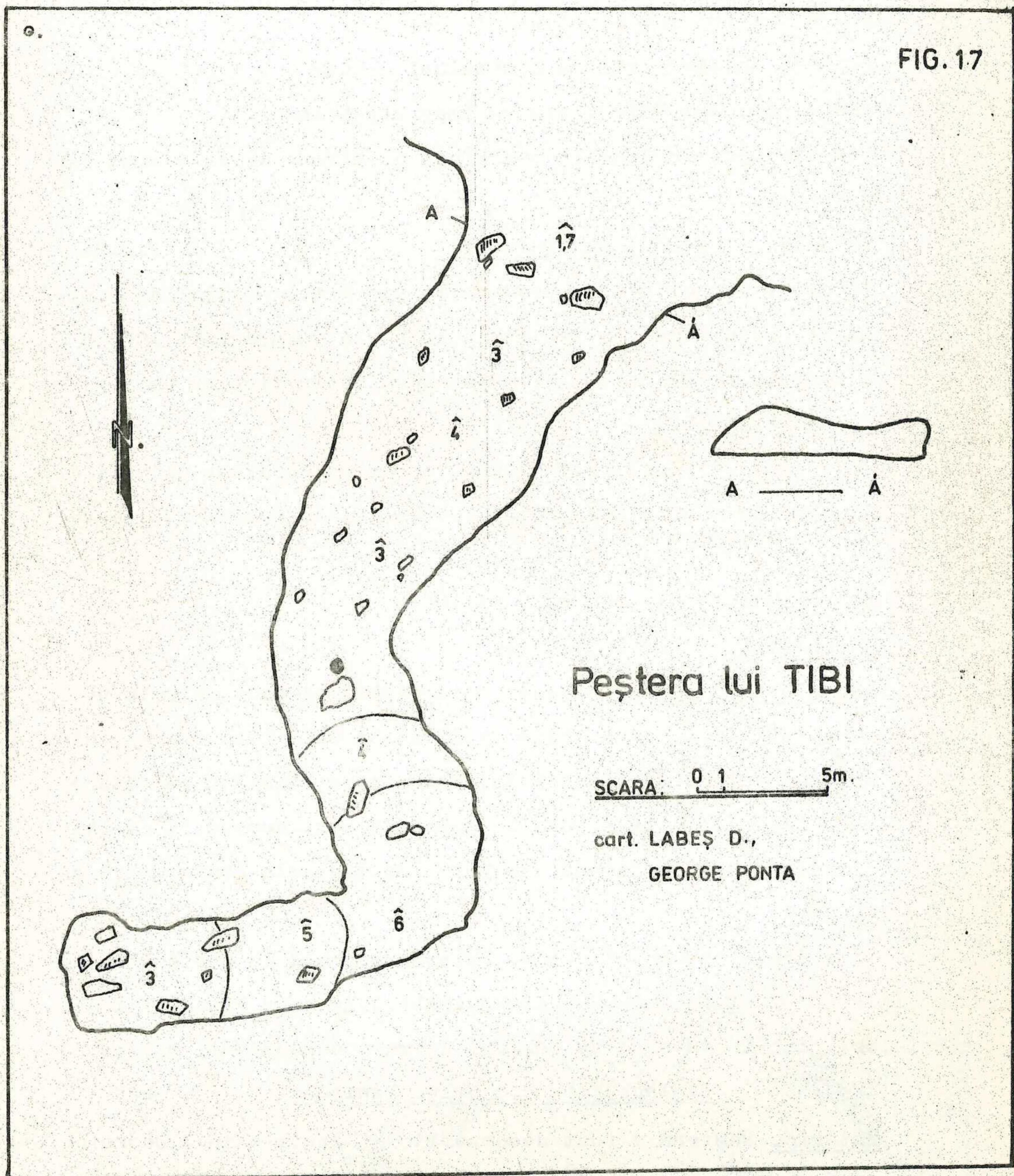
Localizare. Peștera este situată la 2,8 km de localitatea Anina-Steidorf, spre Bozovici, în versantul stîng al văii Minisu-lui. (nu apare pe hartă. Este în afara perimetrului.)

Dimensiuni. L= 107 m D= +20 m AR= 5 m

Deschideri. 1; 1 x 1 m.

Descrierea peșterii. Peștera este formată dintr-o galerie unică, care în zona intrării formează un unghi de 90°. Galeria estică este activă, cu podeaua acoperită cu blocuri de calcar din loc în loc, iar în concavitățile peretilor apar plaje de nisip. Directia de curgere este din interior spre exterior.

FIG. 17

Terminusul galeriei este marcat de un sifon și de un scurt etaj superior, fosil, care se termină cu un horn de + 6 m, ce constituie denivelarea maximă atinsă în peșteră.

Galeria nordică este de dimensiuni reduse (1 x 0,5 m), fosilă, care se termină într-o fisură impenetrabilă.

Apa din peșteră ieșe la suprafață printr-un izvor situat la sud de intrare.

2233/59 Avenul Pădurarului

Fig.2o

Istoric. Avenul a fost descoperit și cartat parțial de echipa C.Goran și Liana Toma, în decembrie 1978. În vara anului 1979 o echipă condusă de Gh.Aldica și D.Munteanu definitivează explorarea și cartarea peșterii.

Localizare. Avenul este situat în versantul drept al văii Minșului, la 2000 m amonte de ponorul principal din poiana Liciovea.

Dimensiuni. L= 268 m D= -67 m

Deschideri. 1; 2,5 x 5 m.

Descrierea avenului. Avenul este format dintr-o galerie unică, de dimensiuni medii, dezvoltată pe direcția W-E. Denivelarea este dată de două puțuri (P 15 și P 30) între care există o sărătoare de + 5 m. Sala de la baza puțului de acces este acoperită de bolovani și trunchiuri de copaci. Sectorul dintre cele două puțuri este concretionat.

De la baza puțului de 30 m, galeria coboară în pantă lină pînă la cota -67 m. (terminusul impenetrabil). În zona finală există 2 lacuri, iar în tavan două hornuri de mari dimensiuni, neexplorate.

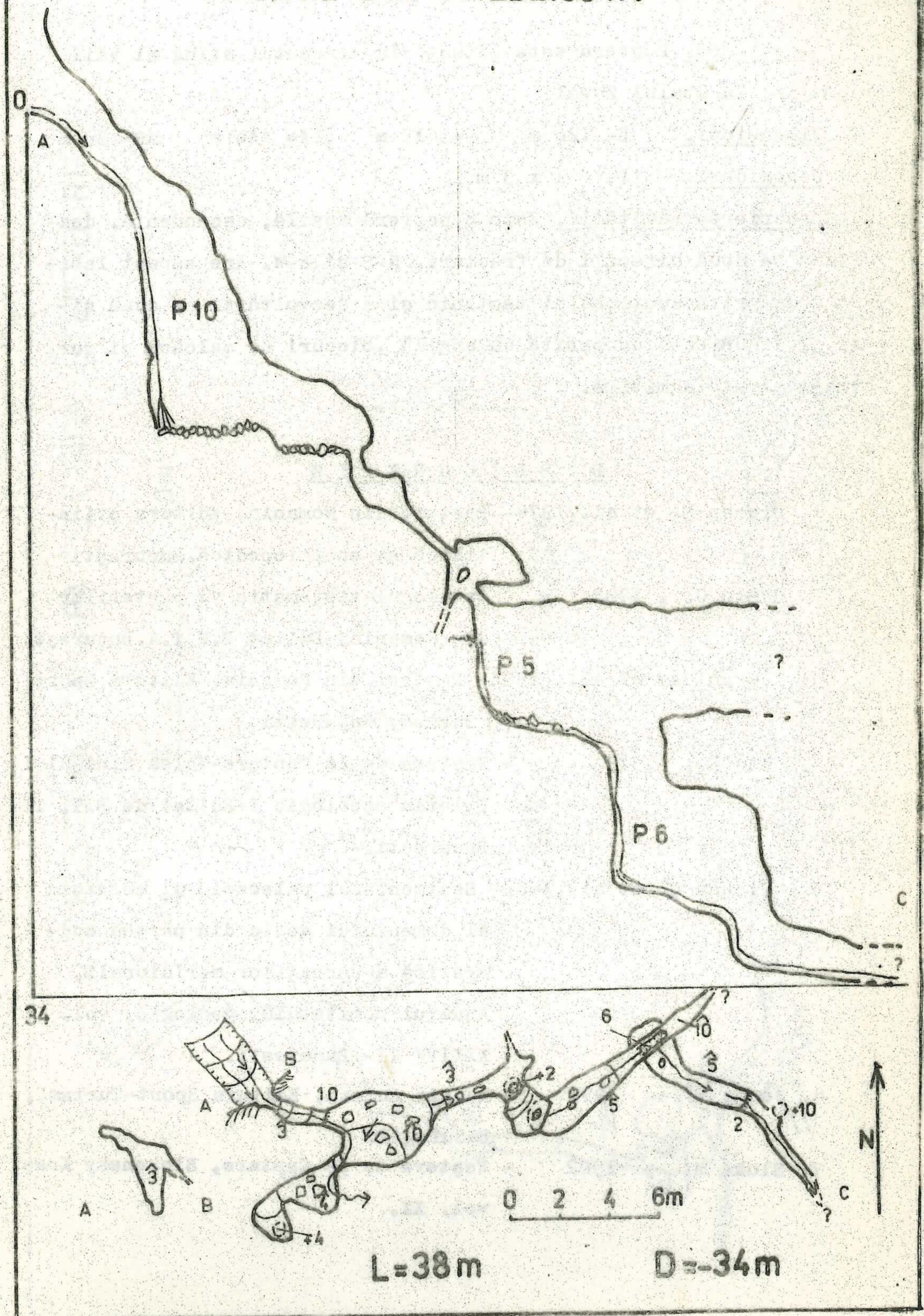
2233/63 Peștera Albă din Valea Minșului

Fig.8

Istoric. Peștera a fost descoperită și cartată de N.Dobrescu și M.Ciulei, în decembrie 1978.

FIG. 18

AVENUL DIN PREDLICOVA

Localizare. Peștera este situată în versantul stîng al văii Minișului, în dealul Zabăl.

Dimensiuni. L= 120 m D= +12 m AA= 440 m AR= 30 m

Deschideri. 1; 1 x 3 m.

Descrierea cavității. Este o peșteră fosilă, ascendentă, dezvoltată pe două direcții de fracturi, N-S și E-W. Are aspect labirintic, datorită controlului tectonic și a dezvoltării pe două nivele. Podeaua este acoperită cu argilă, blocuri de calcare și rare formării stalagmitice.

B I B L I O G R A F I E

1. Bleahu M. et al., 1976- Peșteri din Romania, Editura științifică și enciclopedică. București
2. Goran C., 1982 - Catalogul sistematic al peșterilor din Romania, Editat F.R.T.A. București
3. T.Orghidan et al., 1984- Peșteri din Romania, Editura Sport-Turism, București
4. Ponta G., 1979 - Peștera de la Captare-Valea Minișului, Buletin speologic I-Editat de B.T. T.-București.
5. Răileanu Gr. et al., 1964- Sedimentarul paleozoic și mezozoic al domeniului getic din partea sud-vestică a Carpaților meridionali, Anuarul comitetului geologic, vol. XXXIV/ II- București.
6. Sencu V., 1978 - Munții Aninei, Editura Sport-Turism., București.
7. Sluka M., 1982 - Peștera de la Captare, Slovensky Kras. vol. XX.

PESTERA CU APA DE LINGA STEIERDORF

0 2 4 6 8 10m

N

L=107m

D=+20m

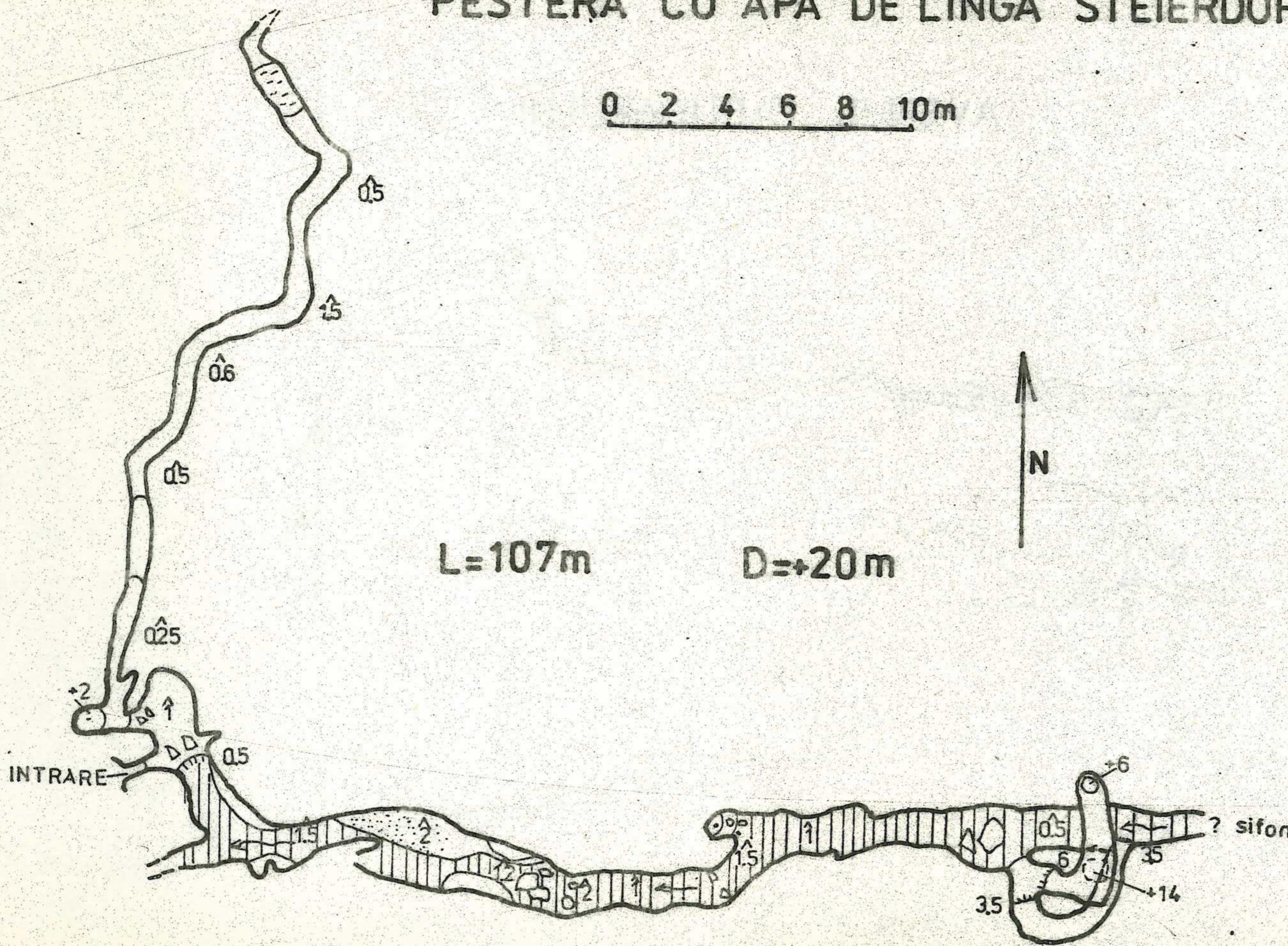
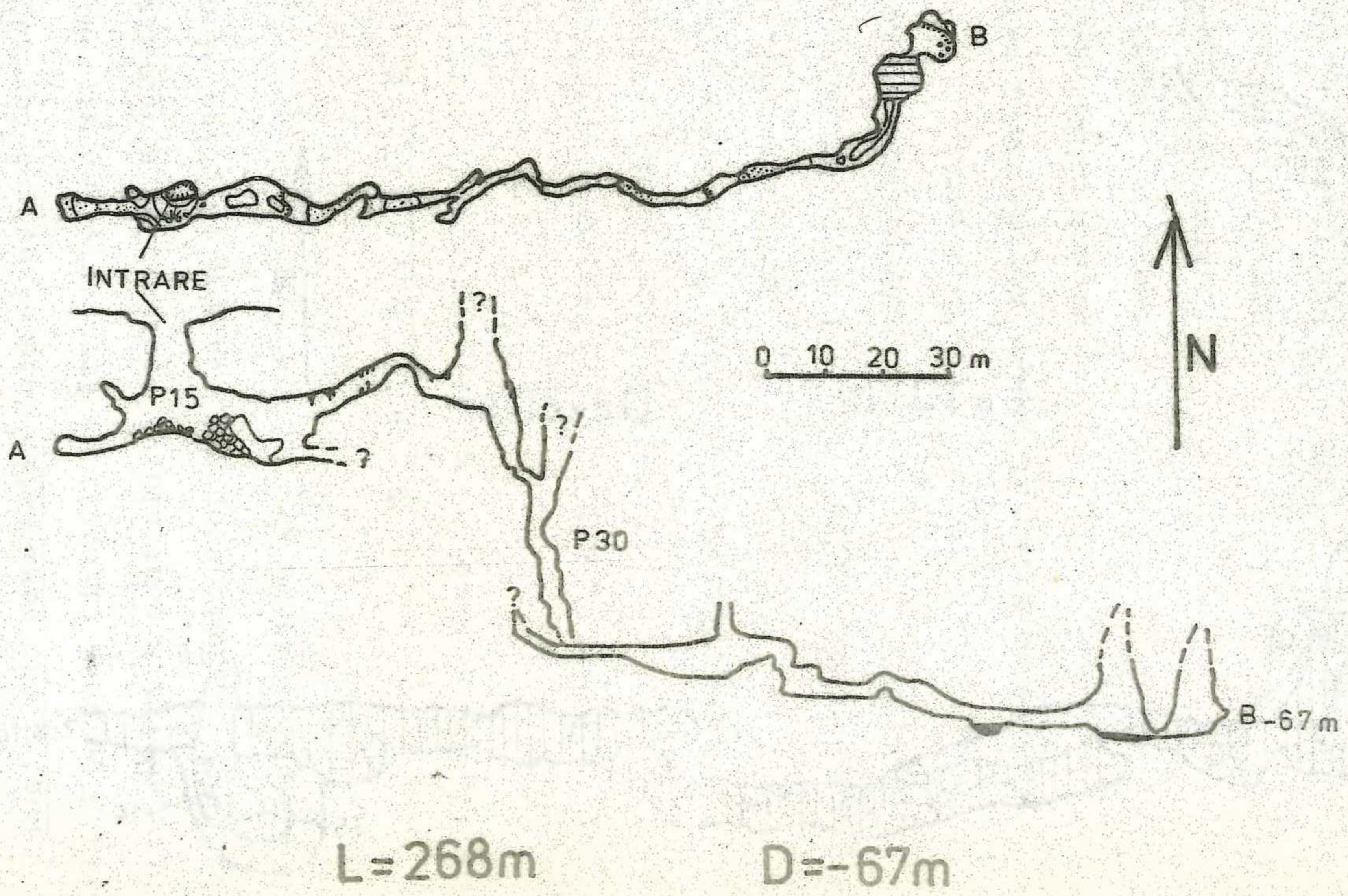

FIG. 19

AVENUL PĂDURARULUI

8. Tulucan T., 1979 - Avenul de sub vîrful Radoșca, Buletin speologic I- Editat de B.T.T. București.
9. Tulucan T., 1981 - Aspecte ale carstificării și implicații-le acesteia în drenajul subteran al bazinului endoreic Liciovacea Scocu, Buletin științific studentesc- seria de geologie și geografie- Editat de U.A.S.G.R. București.